

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.

İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BİLYAY) Vakfı'nın Kuruluşudur.©

Cilt: 39 • Sayı: 464 • EYLÜL 1998
(KDV DAHİL) 400.000 TL. YURTDIŞI: 5 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Halûk HACALOĞLU

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın Sorumluları:
Levent KOSOVA - Tarık ARIKDAL

Basım-Yayım Uygulama Yönetmeni:
Levent KOSOVA

Dizgi ve Mizanpaj Sorumlusu:
Neslihan PARLAK

Çeviri ve Redaksiyon Sorumluları:
Yasemin TOKATLI - Ayhan TOLAYBENK

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmaızı
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 - 249 34 45 • Fax: 252 07 18

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: 243 18 14 - 249 34 45

Kapak ve İç Baskı
Meta Basım Yayım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Tel: 284 11 55 - 56 • Fax: 284 12 39

Renk Ayrımı
Degrad Grafik Tasarımı ve
Reproduksiyon Ltd. Şti.
Tel: 246 26 26 - 240 59 40 - 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi
RUH ve MADDE YAYINLARI P.K.9
80072 Beyoğlu / İstanbul

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 4.800.000 TL.
(Öğrenciler: 3.800.000 TL.) Yurtdışı: 60.-DM
Posta Çeki No: 655294

Banka Hesap No: Garanti Bankası,
Galatasaray Şubesi 6200604-4
Ayda bir yayınlanır.

http: //www.bilyay.org.tr
E-mail: bilyay@ibm.net

İÇİNDEKİLER

- SEVGİLİ OKUYUCULAR 1
- REALİTE: İMAJİNATİF YAPIMIZ.....2
- KİMLER MEDYOM OLMALIDIR? 5
- CENNET BAHÇESİNDEN TABLolar.....7
- ÇAĞIN SORUSU:
EVREN ANLAYIŞIMIZ HIZLA DEĞİŞİYOR MU?.....11
- İÇİMİZE YOLCULUK 13
- TESİRLER 15
- BİLYAY VAKFI İNTERNET'TE.....18
- DEJENERASYON ve UYANIKLIK 19
- RUHÇULUKTA HİZMET ANLAYIŞI.....22
- DOĞONLAR ve SİRİUS GİZEMİ.....24
- METAPSIŞİKÇİ SIR OLIVER LODGE.....29
- DUYULARIMIZIN ÖTESİNDEKİ
ESRARENGİZ DÜNYA 33
- RUHSAL AKTÜALİTE:
MÜZİKTE HOŞLANMIYORLARDI 35
- HASTA BAŞINDA YALAN 36
- "UFO'LARIN GERÇEKTE VAR OLDUĞUNA
NEDEN İNANİYORUM?" 37
- YENİ ÇAĞ ÜZERİNE DÜŞÜNCELER 39
- SADIKLAR PLÂNİ'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER:
İNSANLARDAKİ DURAĞANLIĞI GİDERMEK 41
- SEVGİ ADINA.....42
- RUHSAL AKTÜALİTE: PSİKİK DEDEKTİFLER.....43
- RUHSAL AKTÜALİTE: GARİP BİR ÖYD.....45
- GİZEMLİ SA YILARI ÇÖZÜMLEMEK.....46
- ETKİNLİKLERİMİZ.....47
- KİTAPLAR ARASINDA: KUTSAL TESİRLER.....48

Sevgili Okuyucular

Ergün ARIKDAL

Dünya, maddî ve manevî mevcut olan her şeyi ile, BEDENLİ RUHLARIN bilgi, görgü ve deney sahibi olmaları için imal edilmiş kozmik bir tekâmül okuludur. Bu okulda düzenlenen deneyler, hazırlanan dersler ve derslere katılan VARLIKLAR'ın tekâmül seviyeleri birbirinden farklıdır. Bütün farklı anlayış, hissediş ve davranışa rağmen, müşterek olan tek hedef tekâmül'dür. Bu hedefe gene çok çeşitli yollardan, deneylerden ve uygulamalardan geçmek suretiyle ulaşılır.

Şimdi, her "Tekâmül DEVRESİ'nin" bir başlangıcı, bir sonu vardır. Baş ve sonun (evvelin ve ahirin) BİRLENME'si bütün ÖĞRETİLERİN BİRLENME'siyle mümkündür. AHİR ZAMANIN en büyük niteliği olan KIYAMET = ŞUURLARIN AÇILMASI, ANLAYIŞIN DİRİLMESİ, (ESKİ GERÇEKLİKTE ÖLÜP YENİ GERÇEKLİKTE HAYAT BULMA) ancak bu BİRLENME'nin ardından çıkagelir.

Bütün "Öğretilerin Birlenme'si" insanlığın mukadderidir. Her öğretinin temeli ve özü birdir. Onları BİRLEYECEK olan "Müteal Bilgi" doğrunun doğrusu, gerçeğin gerçeği, nûr'un nûr'udur. Bu bilgi, bütün karanlığı ve ona sığınarak işlenen işleri, her tür sapkınlığı, sahteliği ve aldatıcı nefs'ten doğan zulmü ortadan kaldıracak kuvvet ve kudrettedir.

Vicdan'ın bencil ihtiyaçlarını, vicdanın fedakâr, verici, diğerkâm ihtiyaçlarına tercih eden insanlık toplumunu uyandıracak, onu içine düştüğü zulmetten kurtaracak BİRLEYİCİ BİLGİ'den başka KURTARICI yoktur. Kurtuluş dışta değil içtedir. Çanağın dışını temizlemek ve içini pis bırakmak insanlığın en büyük çıkmazıdır. Bütün düzensizliklerin düzenli bencilikten kaynaklandığını bağıra bağıra söylemezsek, ıstrabın sonu, mutsuzluğun nihayeti gelmeyecektir.

Selâm ve Sevgiler

İMAJİNATİF YAPIMIZ

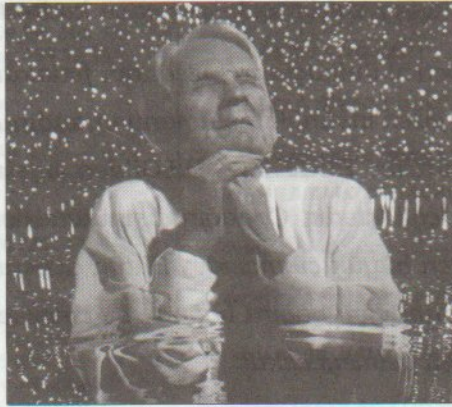
BEDENLENMİŞ bir ruh varlığının beden içerisindeki faaliyetlerinin en önemli kısmı onun imajinasyon durumudur. İmajinasyon yeteneğinin hangi istikametlerde, ne şekilde çalıştığı hususunda iyi bir bilgiye sahip olmak lâzım ve bundan ne gibi sonuçlar çıkmıştır şimdiye kadar? İmajinasyonun kendiliğinden çalışması mümkün olduğu gibi, kasıtlı veya sistematik olarak da belirli yönlerde belirli amaçlar içinde çalışması mümkündür. Bazen biz kendimiz yapabiliyoruz, bazen kendiliğinden, bazen de çağrışımlarla olmaktadır. Bazıları da çağrışım gerektirmeden bir maksat için yaratıcılık kabiliyetini kullanır.

İçinde bulunduğumuz fizik maddenin vibrasyonel değeri duyarımıza çarpan kadar değildir. **Beş duyumuzun algıladığı kısımlar madde skalası üzerinde çok dar bir yeri işgal eder**, örneklemek gerekirse, bir kilometrelik bir mesafe içerisinde ancak bir metrelik yeri sahibidir. Diğer

dokuz yüz dokuz metre acaba ne oluyor? Orayı nasıl algılayacağız? Algılayabiliyor muyuz? Oradan bize gelen etkileri nasıl değerlendiriyoruz? Ve özellikle bu cevaplarımız nasıl oluyor?

İşte duyarımızın alâkadar olduğu bu alanın dışında kalan her şey bizim için okülttür, bilinmeyendir. Arapların gaip ismi ile anmaya çalıştıkları âlem bu âlemden ibarettir, yoksa apayrı bir âlem değil, gene maddesel bir âlemin duyar vasıtası ile tetkik edilmesi mümkün olmayan kısımlarından ibarettir. Eğer bunları duyarımızla inceleyip anlayabilmiş olsaydık, bugün

veryüzünde pek çok görenek, âdet vs. ortadan kalkardı. Birtakım işlerin tamamen aptalca şeyler olduğunu anlar ve bunlardan vazgeçerdik. Bu skalanın dışında kalanlar, kendine özgü bir titreşim içerisinde. Bu o madde topluluğunun incelik derecesini bize anlatır. Giderek inceleyen bir durumda titreşimlerin de giderek yükseldiğini görüyoruz. Titreştiğin de yetenekleri, etkileme güçleri artıyor demektir.

*İmajinasyon irade ile başlar irade ile biter,
istekle başlar istekle biter.*

İMAJINASYON YETENEĞİMİZ

Enkarne varlığın ruhi melekelerinin en bariz olanlarından bir tanesi imajinasyon (tahayyül) melekesidir. **Tahayyül edemeden enkarne olamadığı gibi, yeryüzüne gelişinin gereklerini de tahayyül etmeden düzenleyemez.** Demek ki her şey tahayyül ile başlıyor. Bu hayal etmek değil, ruhta canlandırmak manasındadır. Bir perde üzerinde herhangi bir illüzyon veya bir halisünasyon görüyormuş gibi, zihninizde herhangi bir imajı canlandırıyormuş gibi değil. Bu her şeyin ruhta suretlenmesidir. **Ruh varlığının, zaman ve mekân aşımına tâbi tutarak, kendi amacı ile çok yakından alâkalı olmuşçasına yahut amacına ulaşmışçasına zaman enerjisini kullanması demektir.**

Diyelim ki, bir varlık, normal zaman ve mekân içerisinde, gelecek için bir şeyler tasarlıyor kafasında: Şöyle bir olayı yaratabilir miyim? Şöyle bir hedefe ulaşabilir miyim? İmajinasyon burada mekânı ortadan kaldırıyor, o mekânın içerisine zaman da girer, seneler girer, yollar girer, fizikî manialar, oluşlar, mevsimler, her şey girer. Mekânın kapsadığı bütün imkânları aşıyor. Ama aşması zaman enerjisi ile oluyor. Beş duyu ile anlaşılması gerekirse, görünüşe göre, ortada hiçbir şey yoktur, ama oluşmuştur. Bu, duyuyla algıladığımız

enerjetik alanın dışındaki bölgelerde oluştuğunu farz ettiğimiz hedeflerin zaman içerisinde kontrol altına alınmasıdır. Bu, imajinasyon melekesi ile olur. Daha yerine gelmeden, oraya fizikî olarak ulaşmadan, ulaşacağımız nokta, ulaştıktan sonra elde edeceğimiz şeklin aynıysa ile orada mevcuttur. Yani gelecekte, bizim şimdiden tahayyül ettiğimiz şeyler bizi karşılayacak olan şeylerdir. **İleride başımıza gelecek olan şeylerin hepsinin prototiplerini biz şimdi burada imajinatif olarak meydana getirmiş durumdayız.**

Bu bizim yaratıcı imajinasyonumuz ile meydana gelir. Bunun içerisinde hem pozitif, hem de negatif değerlerde olanlar vardır. Çünkü hayatın mayasında bu iki enerjinin birarada bu-

lunması gibi bir zaruret var. Denebilir ki, "Kötülük var mıdır?" "Karanlık bir şey var mıdır?" Mantıklı olarak düşünürsek vardır dememizde bir hata yok. Kötülük de vardır dersiniz, karanlık da vardır dersiniz. Ya da ışık da vardır dersiniz, iyilik de vardır dersiniz. Fakat bunlara çok iyi bir hüküm yürüterek yaşamak lâzım. Bizim kötülük veya iyilik dediğimiz şey kendiliğinden mevcut olan bir şey değildir. Bir varlık olarak yaratılmış bir şey değil, gene ruh varlığına ait birtakım yaradılışlardan ibarettir. Bütün bunların sebebi gene şuurlu, maksatlı, belli bir hedefe doğru yürüten, amaçları olan, çaba harcayan varlığa aittir.

Bu mesele bir yandan kader, bir yandan karma meselesini ilgilendirir. Öbür taraftan kendi huzurunuzla ilgili cennet hâlinizi, huzursuzluğunuzla ilgili cehenneminizi ilgilendirir vs. Şunu iyi bilmeliyiz ki, imajinasyonumuz, tahayyül melekemiz, hemen hemen bizim irademize bağlı olarak hareket eder, **çünkü imajinasyon irade ile başlar irade ile biter, istekle başlar istekle biter.** Zaten şu bedeni diri tutmamızın asıl altında yatan temel, irade ile başlayıp irade ile biten bir imajinasyon meselesidir ve dış organlarımızı, bütün bu organik yapıyı asıl imajinasyonumuzla ayakta tutarız. Yoksa orada özel bir

cehit sarf etmemiz mümkün değil. Daha başka bir mekanizma için içerisine girmiyor.

Bunun, maddenin daha alt saçaklanmış kısımlarında farklı şekilde örnekleri var. İnsan be-

deninde maddesel imkânları kullanmadan değişiklikler meydana gelebiliyor, imajinatif telkinlerle insan vücudunda meydana getirilen değişiklikler var. Bunlar gösteriyor ki bu fikir doğrudur. Gerçekten de imajinasyon irade ile başlayıp irade ile bitiyor. Bir şeyin tahayyül edilmesi için bizi herhangi bir şeye zorlayan yoktur. Bu ancak bizim kendi irademizle olan iştir. Yalnız irademizin çalışmasının nerden, ne vakit başladığını her zaman kontrol edemiyoruz çünkü kendimize vâkıf bir varlık değiliz. Bu yüzden o imajinasyonu çalıştıran mekanizmalar sanki bizim dışımızdaymış gibi düşünürüz. Halbuki o mekanizmalar da bizim içimizdedir. Tahayyülümüzü de biz kendimiz çalıştırırız. Dolayısıyla

İleride başımıza gelecek olan şeylerin hepsinin prototiplerini biz şimdi burada imajinatif olarak meydana getirmiş durumdayız.

elde edeceğimiz sonuçlarda herhangi bir başka varlığın bir yorumu veya bir yargılaması yok, yani hiç kimseden şikâyet edemeyiz. **Hepsi bizden dolayı olmuştur.** Bazıları kendiliğinden, otomatikman cereyan eder, bazılarını bilerek yaparız.

Bu tahayyül melekemiz genellikle hiç durmamacasına çalışır durur. Bunların bir kısmı bizim yeryüzündeki hayatımızın işlemleri ile alâkalıdır ve onlar kısa zamanda meyvelerini verirler, onları görürsünüz.

Her istediğiniz gerçekleşir mi? Her istediğinizin gerçekleşebilmesi, istediğiniz şeyin, yani formların oluşabilmesi için bizim düşünce faaliyetimizin, düşünce konsantrasyonumuzun ve bir de hedef olarak ele almış olduğumuz o amaçların bizim gerçek ihtiyacımızı karşılamış olması lâzım. Gerçek ihtiyacımızı karşıladığı anda biz cevap alabiliriz. Eğer gerçek ihtiyacımız değilse hiç boşuna uğraşmaya lüzum yok, hayat onu bize gösterir: Ne kadar çok çaba harcadım, bir türlü kısmet olmadı, der bırakırız.

Kısmet sözcüğünü de mistik olarak ele almamak lâzım. Bunu size başkası nasip ediyor da, sen alamıyorsun değil. İnsanlar şanslarını kendileri hazırlarlar. Çünkü **şanslar sizin ihtiyaçlarınız yolunda ilerleyişinizle, hedefinize doğru ilerlerken elde ettiğiniz kolaylıklardan ibarettir.** Neden mi kolaylık oluyor? Çünkü siz gerçekten hedefinize bütün samimiyetinizle gidebiliyorsunuz da onun için. Hedefinizin istikametinde olduğunuz vakit, birsürü yardım gelir. Halbuki biz bunun tersini anlarız. Deriz ki, "Zaten o yolda gidiyorsam, bana yardım etmene lüzum yok. Yolumdan çıktığım zaman yahut arabamın tekerine bir şey olunca bana yardım et ki, işe yarasın." Öyle değildir. Yukarının nizamına göre kim ki arabasını doğru dürüst sürüyor ve o istikamette hiç şaşmadan gidiyor, ona daha çok yardım edilir. Yan yollara girenlere daha fazla yan yollar açılır gözünün önünde, kendini toparlayınca kadar da bir hayli sopa yer.

ESİRİ MADDE

İmajinasyonumuzun kendiliğinden çalışmaları esasında muhakkak ki esirî madde üzerinde değişimler oluyor. Ona şimdi *mikroleptonik* ismini verdiler. Bu madde, âlem içindeki diyelim ki 10⁻³⁰ tarzında seyyal bir madde. Bu, esirî maddenin artık modern fizikteki bir ifade şek-

lidir. O madde bütün kâinatı doldurmuş vaziyette. Her yere esneyebilen, her yere uzanabilen ve her şekli alabilen doldurucu bir madde hâli.

Temelde bedenden ayrılan bir ruh varlığının, duyularının dışındaki saklı âlemde ilk karşılaştığı böyle bir yapıdır. Bir esirî âlemle karşılaşırız. Gene madde âlemi içerisindeyiz, onun dışına çıkmış değiliz ama burada artık bizim duyularımızın dışına taşmış olan, giderek seyyalleşen ve titreşimi artan, o nispette de kabiliyeti, içindeki mahareti, irfanı artan bir madde şekli. Bazı tebliğlerde böyle maddeyi izah etmek için "akıllı madde" tabirini kullanmışlardır. Öyle bir gelişmesi var ki, bir zekâ eseri gösteriyor.

İmajinatif düşüncelerimizin asıl ulaştığı nokta ve etki gösterdiği yer işte bu esirî evrendir. **Esirî evren içerisinde bütün imajlar, muhakkak taşımış olduğu amaca uygun hareket eder.** O düşüncenizdeki, o imajinasyonunuzdaki amaç ne ise derhal orada bir biçime girer. Yani imajinasyon pozitif yönde iyilik ile, sevgi ile dolu bir tarzda gitmişse onun da orada meydana getireceği yeni form bu neşriyattadır. O da iyilik, hayır, sevgi vs. bir yayın yapmaya başlar. Âdetâ uzaya fırlattığınız ve içinde radyosu olan bir uydunun çalışması gibi ve anlattığı şeyler bunlar.

Ama yeryüzünde yaşamakta olan insan sadece böyle iyi, güzel, pozitif şeyler düşünmez. Maddeye karşı daha yüksek esneklikler gösterebilmesi, maddenin etkisine karşı daha fazla esnek olabilmesi için insana nefis denilen bir şey verilmiş, biz buna can diyoruz; her varlığın bir de canı var. Bedeni canlandıran manasında değil, beden vasıtası ile ruhun, maddeden gelecek olan o bütün baskılara karşı daha esnek hareket edebilmesi veya ona daha sıkıca bağlanabilmesini sağlayan bir araçtır. Bu yüzden, maddenin cazibesi altında kalmış olan varlık her zaman iyi imajinasyon yapamaz. Bazen o iyi dediğimizin tamamen zıttı yönde imajinatif faaliyetlere girişilebilir. Bu faaliyetlerin sonunda gene bu esirî madde üzerinde birtakım kaba taslak işlemler ortaya çıkar. Orada da yarım yamalak, tam gerçekleşmemiş formlar, varlık tipleri, düşünce tipleri ortaya çıkar ve onlar da aynı şekilde müthiş yayın yapmaya başlarlar.

(Devam Edecek)

KENDİSİNİ FEDA EDECEK ŞEKİLDE VAZİFESİNE BAĞLI KİMSE MİSYONERDİR KİMLER MEDYOM OLMALIDIR?

Dr. Bedri RUHSELMAN

MEDYOMLUK bir misyondur. Misyon demek, insanlık topluluğunun tekâmülüne hizmet yolunda kendisini feda edebilmeyi fiilen göze almış olmak zaruretini demektir. Acaba herkes kendisini, içinde yaşadığı insanlık uğrunda feda etmek kudretini göstere-

bilir mi? Bu, dile kolay gibi gelir, ama yapılması çok zor bir iştir. Her isteyen istediği anda bir müzisyen olamaz, bir mühendis, bir doktor, velhasıl herhangi bir meslek erbabı olamaz. Bütün bunlar, o meslekte kâfi derecede bilgi ve meleke sahibi oluncaya kadar geçirilmesi icap eden birsürü hazırlık ameliyelerini ikmal edip, bunların başarılı imtihan devrelerini atlattıktan sonra ancak mümkün olabilen şeylerdir. Ve böyle bir duruma girmiş olmayı da, liyakat kelimesiyle ifade ederler. Şu hâlde liyakat kazanmak, bir işi başarabilmek için lüzumlu olan kudretleri elde etmek demektir ki, bu da ancak o kudretleri insana kazandırıcı yollarda yapılacak işin ehemmiyet ve kapsamı nispetinde uzun ve yorucu, sabır ve sebata bağlı bir çalışma ile elde

edilebilen bir gelişme hâlidir.

Şimdi gelelim medyomluk konusuna: *Medyomluk vazifesi ne müzisyenliğe benzer, ne de herhangi maddî bir gaye ile girilen işlere!.. Onun kapsamı çok geniş ve önemli, çok daha kâinat çapındadır. Binaenaleyh, hakiki medyomluk liyakatini kazanıp uygulama sahasına atılabilmek için, belki de bir hayatın yarısından fazlasını sarf ederek, uzun zaman süren bir hazırlık devresi geçirmiş olmak lâzım gelir.*

Denecek ki: İyi ama, birçok medyomlar bir iki celselik tecrübeden, meselâ bir yazı veya fincan tecrübesinden sonra hemen medyom oluveriyorlar. Ve hatta tebligat da almaya başlıyorlar.

Bu görüş çok noksan, hatta yanlış. Ben, nispeten vazife kapsamı bize göre az görünen medyomların bile, geçmiş hayatlarını inceledikçe, kendilerinin dahi çok defa istekleri ve hatta bilgileri dışında, sistemli ve metotlu bir çalışmaya tâbi tutulduklarını müşahade ettim. Hele büyük vazife medyomlarının bu vazifelerine hazırlanmaları çok genç yaşlarında, çocuk denecek bir yaştan itibaren başlamaktadır.

Meselâ, böyle medyomlarımızdan birisi, daha dört beş yaşlarına yeni girdiği sıra-

Medyomların hayat şartları da diğer insanlarınkine nazaran çok hareketli geçer ve herkesin kolay kolay dayanamayacağı ağır sınavmalar ve sınavlarla dolar..

larda, etrafındaki esyanın canlı bir durum alıp kendisiyle konuştuğunu ve kendisine birtakım bilgiler verdiğini görmüş ve meselâ yere düşen kurumuş bir yaprağı, tıpkı bir insan gibi canlandırmış ve o yaprağın akıbetiyle ilgilenmiştir. Bu bir hazırlıktır ve psişik temasların ilk alıştırmasıdır.

Bundan başka, gene bu medyomların hayat şartları da diğer insanlarınkine nazaran çok hareketli geçer ve herkesin kolay kolay dayanamayacağı ağır sınamalar ve sınavlarla dolar. Aile efradı kaybolur, sefaletler çekilir. Başarısızlıklar birbirine takip eder. Alelâde bir insanı isyana sevk edebilecek kuvvette birsürü mihnet ve zorluklar onun başına çöker. Böyle medyomların arasında nadir olarak açık bir idrakle, fakat çok defa belirsiz sezgiler hâlinde, kendilerinin başka ve görünmez bir kuvvetli tesir altında bulduklarını anlatan veya hissedenler çoktur. Bu tesirler bazen sinsî ve daima devamlı ve muntazam bir maksat uğrunda, müstakbel medyom, hayatına istikametler gösteren içgüdüleri, bazen açık ve öğretici rüyalar ve bazen de, içinde hakikaten yaşanırçasına görülen vizyonlar hâlinde kendilerini gösterirler. Bunların mana ve işaretlerini onlar ilk zamanlarda hemen hemen anlayamazlar. Fakat onların bunu anlayıp anlamamalarının esasen kıymeti yoktur. Çünkü bu işte vazifeli olan bedensiz varlıklar, münasip gördükleri şekilde işlerini yaparak maksatlarına, yani müstakbel medyomun istenildiği gibi yetiştirilmesi gayelerine başarıyla yürümektedirler.

Şurası muhakkak ki, medyomları büyük medyomluk misyonuna hazırlayan âmiller, onun etrafında bulunan çeşitli bedensiz varlıklardan ziyade, bu hususta vazifelenmiş bedensiz varlıklardır. *Ve bu hazırlıklar medyomun, bir medyom olarak ortaya çıkışına kadar çok eski zamanlardan itibaren başlar.*

Fakat medyomun bu hazırlığının bitişiyle vazifesine başlayışı, tek başına, yani yalnız medyomun hâliyle ilgili tek taraflı bir iş değildir. Bu

hazırlıkla paralel giden ve aynı toplumsal vazife plânına dahil bulunan bazı diğer varlıkların kendi çaplarında ve kendi vazife şekillerine göre hazırlanmaları da medyomların hazırlık seyirini takip eder. Ve gene, burada da, bedensiz varlıkların direktif ve idareleri ön plânda yer tutar. Esasen bunun böyle de olması gerekir, çünkü kâinatta gayesiz hiçbir şey olamayacağı gibi, medyomluk da olamaz. Şu hâlde, medyomlarla işbirliği yapabilecek duruma girmiş olmak için, medyomun hazırlandırıldığı muayyen bir hedefe matuf tekâmül faaliyetlerinde yol alabilecek liyakati kazanmak lüzumundan, operatör denilen bedenli diğer vazifeliler uzak kalamazlar.

İşte bütün bu hazırlıklar ve şartlar gerçekleşip toplumsal çalışma liyakati kazanıldıktan sonradır ki, o muhitte vazifeli medyomlarla vazifeli operatörlerin bir defa karşılaşmaları, müspet ve verimli neticelerin birer birer ve gayeye uygun şekilde gerçekleşmesini intaç eder ve hatta bu bir zaruret olur.

Demek ki, bilerek veya bilmeden böyle esaslı bir hazırlığa tâbi tutulmamış kimseler, sırf keyif ve nefsanî isteklerine tâbi olarak orada, burada "ruh çağırma" sevdasına kapılır ve maksatsız, gayesiz, programsız ve plânsız bu işlere girişirse, onun için karşılaşabileceği bir tek netice söz konusu olur ki, o da hiçbir neticeye varamamaktır. Ve bunun adına da başarısızlık derler.

İşte böyle medyomlar üzerinde, bu hâlde rağmen, ısrarla durulur ve muhakkak şu veya bu şekilde bir netice almak için onlarla tecrübelere devam edilirse, böyle medyomlara "zorla medyom" ve bu nevi medyomluğa "zorla medyomluk" derler. ■

*(Ruh ve Kâinat dergisinde yayımlanan aslından kısaltılmadan sadeleştirildi.)
Ruh ve Madde dergisi, Aralık 1987
sayısından alınmıştır.*

CENNET BAHÇESİNDEN TABLOLAR

Kutsal Elmalar mı Yoksa Yasak Meyve mi?

Nancy COKER

BİR ağacın yıl boyunca birçok gölge vermesi, aynı güneşin hem kili sertleştirmesi hem de balmumunu yumuşatması gibi bir hikâye, dinleyenlerin kalbinde ve zihninde birçok şekil alır. Böylesine bir hikâye de Âdem ve Havva'nındır. Milyonlarca Hristiyan, Yahudi ve Müslüman için onların hikâyesinin insan türünün gelişimi ve yaratılışa ışık tutmaktadır. Bize kalanlar açık veya karmaşık, belirsiz olsa bile.

Yüzlerce yazar bu hikâyenin gizemini açıklamaya çalışmıştır ve ben, hikâyenin mantıktan çok imajinasyon ve sezgiyle ilgili olduğunu iddia edenlerle aynı fikirdeyim. Kökten dinciler, bu hikâyenin ölüm, acı ve hür iradenin susturmasının dünyaya nasıl geldiğini tarif ettiğini söylemektedir. Bizim sürgüne gönderilmiş günahkârlar olduğumuzu ve hem bilginin hem de kadınların tehlikeli olduğunu belirtmekte. Hatta bazı Yahudiler, erkeklere, "beni bir kadın yapmadığın için sana şükrediyorum Tanrım" diye bir dua öğretmektedirler. Düşünceme göre bu tip bir düşünce tarzı, Cennet Bahçesinde öfkeli bir mahkûmiyetle donmuş, sertleşmiş karakter putları yaratmaktadır. Her biri bir diğeri ni işaret etmektedir; Tanrı öfkeyle Âdem'i suçlamakta, Âdem sitem ederek Havva'yı işaret etmekte, Havva da yılanı.

Bu vahim tablo, ilk kilise papazlarının dü-

şüncesini doğru olarak tasvir etmiş midir? Eski kaynaklara doğru gittikçe, hiç de şaşırtıcı olmayan bir şekilde, orada da şimdikinden daha fazla bir ortak anlayış olmadığını görüyoruz. Birçok kimse cennetteki bu çifti, tarihi kişilikler olarak ele alıp ahlâki dersler aramışken, diğerleri alegorik tasvirler yoluyla, spiritüel aydınlanmayı araştırmıştır. Jerome daha kutsal olan hâlin bakirelik olduğuna inanırken, Clement bu hikâyenin, Tanrı'nın evliliği kutsadığını gösterdiğine inanmıştır. Bir birinci yüzyıl Yahudi filozofu olan Philo, Âdem'in akıl (zekâ), Havva'nın da bedeninin sembolü olabileceğini önermiştir. Tahminen Sophia imgesini düşünenler ise bu sembolizmi ters yüz etmiştir: "Bilinen eski gnostik metinlerin çoğu Havva'yı yüksek prensibi, spiritüel benliği temsil ediyor olarak gösterirken, Âdem'i (Havva'yı değil) psıseyi temsil ediyor olarak göstermektedir." Augustine bir noktada, Âdem'in İsa ve Havva'nın kilise olduğunu önermiştir; peki öyleyse, niye sonradan Havva'nın kötü seçimler yaptığı sonucuna varmıştır? Ortodoks inananlara Tanrı'nın insanlığı kenara ayırıp cezalandırmaya devam ettiği öğretilirken, Augustine'in çağdaşı Julien, doğum acısı ve ölümün ikisinin de eşyanın doğal düzeninin parçası olduğunu ve bunun hususî bir ceza olmadığını vaaz etmiştir.

Orada, şimdikinden daha fazla bir ortak düşünce görüntüsü yoktu. Şimdilerde bazıları, hikâyenin Âdem'in ahlâki olarak seçme özgürlüğüne sahip olduğu anlamına geldiği yorumu- ➤

nu yapmakta ve biz de böyle yorumluyoruz. Diğerleri ise bizim özgür irademize rağmen, cinsel arzuların bir ceza olduğunu ve Tanrı'nın özgür olduğumuzu asla kastetmediğini söylemektedir. Bununla beraber, bazıları da bizim kesinkes belirlenmemiş bir ahlâki özgürlüğümüz olduğunu önermektedir. Bazıları yaratılışın ilâhiliğini iddia ederken birçoğu onun kötülüğünü iddia etmektedir ama çok azı onun bütünselliğini benimsemeye çalışmaktadır.

Görüşlerin hiçbirini göz ardı etmeden keşfedebildiğimiz kadar çok anlam keşfetmek için, gerçeğin birçok katmanına karşı açık olmak için mücadele etmekteyiz. Hepsinden öte, şu veya diğer bir görüşü seçmek zorunda değiliz. O, İyilik veya Kötülük Bilgisi Ağacı değildir; yani bir tarafında iyi ve diğer tarafında kötü emeller yetişmiyordu.

Tekvin yazarları, bunları yazdıkları sırada akıllarında ne vardı? Tarihçiler birçok kültürlere temas eden göçebe Yahudi kabilelerinin izini takip etmiştir. Sümer, Asur ve Babil kaynaklarındaki hikâyeleri biraraya getirerek yaratılış, Tufan, Babil Kulesi efsanelerinin ve Tekvin'de bulunan hikâyelerin, o zamanlarda yaşayan insanların bütün edebiyatının sadece küçük bir parçası olduğunu gösteren diğerlerini keşfettiler. Kişinin uzmanlık alanına bağlı olarak, birçok açıdan spekülasyonda bulunulabilir.

Kabalacılar Aden sembolüne rakamsal olarak, Yahova (Rab) isminin değerinin bir dairenin (bütünselliğin sembolü) çapına eşit olduğunu iddia ederek yaklaşmaktadır. Dil uzmanları Yahova kelimesinin İbranice dört heceden

çıkıldığını (Yod "baba", He "anne", Vau "oğul" ve He "doğum, nesil") söylemektedir; bu, kendi içinde bütün bir felsefeyi toplayan bir yaklaşımdır. Matematiksel eğilimleri olan bazı araştırmacılar Büyük Piramidin mimarı olarak bütün oluşumu (yaratılışı) inç ve kübit ölçülerinde nasıl barındırdığını göstermiştir. Bazıları da, bizim ilkel çiftimizin düşüşünden çok önceki bir düşüşten, eski halkların nasıl bahsettiğini, her birinde 7 yıldız bulunan iki takımyıldız olan Büyük Ayı ve Küçük Ayı'yı temel alarak astronomik yönden göstermektedir.

Tahminen Aden'e giden yol, Tanrı'nın gökleri ve yeri 6 günde yaratması ve 7. günü kutsallaştırması hikâyesiyle başlamaktadır. Hikâye 20. yüzyıl modern insanına göre özel ve hususidir; bunun, yaratılışa katkıda bulunan 7 yaratıcı ilâhın bulunduğu diğer yaratılış mitlerinin bir yankısı olduğunu dikkate bile almaz. Mısırlılar 7 Khnum'dan, Nasıralılar 7 ruhtan, Hindular da 7 Prajapatis'ten bahsetmiştir. Eski İranlılar, Hopi yerlilerinin 7 dünya ve 7 kâinat anlayışına çok benzer bir şekilde dünyaya yedi bölge ve yedi kat olarak şekil veren 7 ilâha (Yazahalar veya Ameşa Spentalar) inanırdı. Hermetika, insanın vücudunun doğa tarafından nasıl yaratıldığını ve hepsi kendini veren yedi spiritüel inşaatçıdan nasıl hediyeler aldığını anlatmaktadır. Bu durum, "İnsanı kendi suretimizde, benzeyişimizde yapalım." (Tekvin, Bap 1:26) pasajına yeni bir anlam vermektedir. "Biz" kimdir ve eğer O'nun

sureti ve benzerliği akıl dışıysa, bu bize Tanrı hakkında ne söylemektedir?

Hatta kadının, erkekten yapılmış olması gizemi; *Mısır'ın Ölümler Kitabı* ve cinsiyetsiz bir ilâhın bu planda doğmak için mecazi olarak bir cinsiyete dönüşmesi hikâyesinin anlatıldığı, Brahma ve Vach hikâyesinde tekrar edilmiştir. Ayrıca Havva, hem ilâhî olanın hem de insanın yaratıcılığı ve bereketliliğini temsil ediyor olabilir; zira insanın dünya yaşamına girmesi için bir kanal olmaktadır. Böyle bakılırsa, tekâmülü, ebedî oluş'u sembolize ediyor da olabilir.

Havva'nın dönüşüm sürecini engellemekten ziyade bu sürece yardım ettiğini düşünmek, aynı zamanda yılanları da içeren zihnin uyanışını anlatan hikâyelerle de uyumludur. Havva'nın yılanı, hiç de hoş olmayan bir şekilde, bahçeye kötülük getirmekle suçlanmıştır, halbuki o da İyilik ve Kötülük Bilgisi Ağacıyla birlikte mevcuttu (yani, onun da her şeyi yaratan ve "iyi olarak gören" Tanrı tarafından yaratıldığını kabul ediyoruz). Tarihsel açıdan bakıldığında yılanlar, aynı zamanda eski insanlar tarafından bilgeliğin sembolü olarak kullanılan ejderhayla da ilgilidir ve Aden'in yılanı kesinlikle akıllıdır. Deri değiştirmesi, yaşamın geçici formlarla harekete geçmesinin kuvvetli bir benzetmesidir. Yeninin, devamlı şekilde eskiden çıkması örneğindeki gibi bu da, nesil ve bereket fikrini uyandırmaktadır ve sonsuzluğun sembolü olan *ouroboros*, kuyruğunu yutan yılan olarak sembolize edilmiştir. Blavatsky, Âdem ve Havva'nın elmayı yediğinde öğrendiklerinin üst-yüce bir bilgi olmadığını, bunun oluşum ve doğum bilgisi olduğunu önermiştir. (Eğer insan yaratıcı ilâhlara daha fazla ihtiyaç duymuyor hâle gelirse, bu durum Yahova'nın neden bu kadar kızgın olduğunu ve onların da incir yapraklarına niçin ihtiyaç duyduklarını açıklıyor olabilir.)

Tanrı ve yılanın doğruyu söylemiş olduğu üstünde durmak ilginç olacaktır; "eğer Bilgi Ağacından yerlense öleceklerini" söyleyen Tanrı ve "ondan yediğinizde Tanrı için ölmeyeceğinizi biliyorsunuz, sonra gözleriniz açılacak ve tanrıların (burada gene çoğuldur) iyi ve kötüyü bildiği gibi bileceksiniz" diyen yılan (Tekvin, Bap

3:4-5). Eğer yılanın derisi gibi bedenini ölmesini ama yılan gibi yaşamın devam ettiğini göz önünde bulundurursak, ikisi de doğruyu söylemektedir. İkilemlerin (düalitelere) dışında yaşayan bir şey vardır; yılanın yeni formunda hayatta kalması gibi iyiye ve kötüye hâkim olan ve bunları tasarlayan içsel bir esas vardır.

O gün, Aden bahçesindeki tek bilgiyi sağlayanlar sadece Tanrı ve yılan değildi. Eski bir sembol olan ağaç da sık sık kutsal ve gizli bilgiyi saklar vaziyette gösterilmiştir ve sürekli biçimde bilgeliğin ejderhaları tarafından korunmaktadır. İskandinav Dünya Ağacı Yggdrasil'i, Hinduların kutsal Banyan ağacını, Kabalacı Hayat Ağacını ve Buda'nın altında oturduğu ağaç olan Bodhi'yi bir düşünün. İnsanoğlu bile bir ağaç olarak temsil edilmişti ve tahta haç da aynı fikrin uzantısı olabilir. Joseph Cambell, bahçelerin ve ağaçların gerçekten yılanların dünyası olduğunu, onların birbirine ait olduklarını belirtmiştir.

Bu hikâyedeki temel karakterlerin her biri ayrı manalardaki zengin olabirlikler sunmaktadır. Ama cennet hakkında ne söylenebilir ki? Aden masum bir yerd, en azından bazı sakinleri için; çünkü Tanrı ve yılan o kadar toy görünmemektedir. Âdem ve Havva gözleri kapalı olan kimselerdi; bu, onların cennette olduklarını bilmedikleri anlamına gelir. Doğru ve yanlış bilmeden, günahın ne olduğunu nasıl bilebilirlerdi? Çocuklar gibi uyanık olmadıkları, sanki rüyalarda mevcut olan, rahimden farkı olmayan ouroborik bir birlik mekânındaydılar. Onların sözde kovuldu, onların sonsuza dek rahimde kalmak için "yaratıldığını" mı ima etmektedir?

Elmayı ısırarak belki de en büyük hakaret değildi. Havva hayır dese ne olurdu ? Bu, bir günah işleme teşebbüsü olmaz mıydı? Yarına doğru hareket etmeme, ezeli dünde sabit kalma isteği günah olmaz mıydı? İleri gitmeyi reddettiğimizde, kendimizi Aden hapishanesinde tutarız. Cennet bizim hâlâ cahil, hâlâ uykuda olduğumuz yerde bulunabilir. Uyanış; Aden'i terk etmek, farkında olmak, şuurlu olmak, tekrar doğmak demektir. Ve artık bizler bilmeyişe, masumiyetin o ilk basamağına geri dönemeyiz. Eğer günah gibi bir şey varsa, belki de bu aslında, uyanmak zamanı gelmişken uyumaya çalışmaktır. Belki günah, zamana uymamaktır; yan-

İş zamanda çok fazla veya çok az bilgi sahibi olmak, bir çocuğun elindeki barut kadar yaralayıcı olabilir. Çoğu zaman kendimiz, zamana uyumlamaktayız. Bulûğ çağındakilerin (13-19 yaş arası) büyük insan vücuduna ama aynı zamanda olgunlaşmamış arzulara sahip olmaları veya yetişkinlerin fırsatlar sırasında uyumaları gibi. Bizler tam farkında olarak doğmadık ve uyana-bilmek için birçok (iyi veya kötü) seçim yapma-mak gerekiyor.

A

dem ve Havva hikâyesi için, özel bir vizyon veya açıklama olmaması uygundur. Bu yolla biz, her muhtemel yorumu

göz önünde bulundurmak zorunda kalırız ve görünen paradokslar bizi soru sormaya, şüpheye, meraka teşvik etmektedir. Kurumlar, bizi, sorularımızın tek bir cevabı, tek Tanrı veya tek yol olduğunu beyan ederek cesaretimizi kırdıklarında, araştırmalarımızda da cesaretimizi kırmaktadırlar. Soru sormamızı söyleyerek, Tanrı'nın Âdem'e Bilgi Ağacından yememesini söylediği yerdeki görüntüyü tekrar tekrar oynatmaktadırlar. Herhangi bir kişi, sadece tek bir yorum üstünde ısrar ettiğinde (ve özellikle o açıklamalar hem insanı hem de ilâhî olanı alçaltıyor ve küçültüyorsa), kurumlar ve onların hikâyeleri, bir o kadar zehirli meyve gibi olmaktadır. Zehirli elmadan bir ısırık, Pamuk Prenses'i

bir uykuya sokar; yoksa yüzyıllar boyunca gördüğümüz kâbuslarımız, benzer bir ısırığın sonucu mudur? Doğal olarak, Tanrı ne isterse onu yapabilir ve bize O'nun yollarının gizemli olduğu sık sık hatırlanmaktadır. Ama bu açıklama hiç tatmin edici değildir. Öyleyse kendimize, bir kenara koyduğumuz soruları tekrar sorma ayrıcalığını verelim.

"Birçok gnostik, Âdem ve Havva hikâyesini, kişinin kendini spiritüel olarak keşfetmesi süreciyle ilgili bir anlatım olarak okumaktadır." (Âdem, Havva ve Yılan / Elaine Pagels, s. 66) Bu sembollerin her birinin içimizde yaşadığını düşünmek, şairaneliğin ötesinde bir gerçekliğe sahip olabilir. Her birimiz dünya ağacının bir parçası olduğumuz kadar birer ağaçız da. Her birimiz ilâhîliğin bir kıvılcımı olduğumuz kadar şiddetli birer yaratıcıyız da. Âdem, Havva ve Yılan; hem dışımızda hem içimizde yaşamaktadır. Günah, yasak edilmiş olan şey, sembollerden biriyle fazlaca eş koşmak ve böylece diğerlerini inkâr etmek olabilir. Vazifemiz, onların herhangi birini saf dışı etmeksizin sembollerini canlı tutmak olabilir. Tahminen, Tanrı'nın Âdem'i ve Âdem'in Havva'yı ve Havva'nın yılanı öfkeyle ve suçlayarak işaret ettiği tablonun içeriğini, her birinin birbirlerine uzandığı bir tabloya dönüştürmek için gereken şey, açık bir şekilde kabul lenişimizdir. ■

Sunrise Dergisi, Nisan-Mayıs 1995 sayısından çeviren: Burak ERKER

BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU

Lütfen Sorularınız ve Düşüncelerinizle Yayınlarımıza Siz de Katılın.

META FM
1 0 5 . 6

YENİ ÇAĞ'IN FREKANSINDA BULUŞALIM.

DİNLEYİNİZ • DİNLETİNİZ

ÇAĞIN SORUSU EVREN ANLAYIŞIMIZ HIZLA DEĞİŞİYOR MU?

Fulya AYKAC

“**F**İZİKTE, kozmolojide ve biyolojideki yeni buluşlar evreni daha anlaşılır ve daha büyüleyici bir hâle sokuyorlar. Bütünsel Evren anlayışı katı düşünce sistemlerimizi yok mu edecek, yoksa güç mü katacak?” Bilim adamları bu soruyu hepimize soruyor.

20. yy biliminin en önemli özelliklerinden biri, tüm insanlık için samimi ve verimli tartışma ortamları hazırlamasıdır. Bu gidişle 21. yy tüm inanç sistemleriyle bilimin uzlaştığı bir yüzyıl olacak.

Günümüzde inançlarını geleneklerin dışında ele alan insanların sayısı hızla artıyor. Tanrı'nın varlığına inanan milyonlarca insan, bilimin ortaya koyduğu ölçümlere de esnek baki-

yor, yani hem ruhsal bir inanca sahipler hem de bilimin desteğini ve ortaya attığı yeni evren modellerini reddetmiyor; inanç, anlayış ve düşünce kalıplarını bu yeni evren modelleriyle daha da zenginleştirebiliyorlar.

İNANÇLA BİLİM UZLAŞIYOR

Amerikalı astrofizikçi George Smoot, birlikte çalıştığı grubuyla yaptığı araştırmalarda bilimsel yöntemlere biraz fantezi katmaktan da geri kalmıyordu. Araştırma grubuyla birlikte bazı yeni bulguları ortaya attıktan sonra ayrıntılara girmiş, evrenin kozmik temel ışınımında hafif, ancak sürekli düzensizlikler belirlemişti.

Smoot'a göre bunlar Big Bang'in (Büyük Patlama), yani yaratılış anının yansımalarıydı. “Eğer,” diyor, “Tanrı'ya inanıyorsanız, bu durum Tanrı'yı gözlemliyormuşuz gibi bir duygu”

Gerçekten de ilâhî bir tasarımın eseri olan bir evrende, hayat bir tesadüfler zinciri olamaz. Böyle bir tasarıma yakışan şey, evrenin hayatlar yaratmaya göre plânlanmış olmasıdır.

veriyor insana."

İnançla bilimi uzlaştıran ilk sözler, Smoot'un kiler değildi. Örneğin, Nobel ödülü sahibi fizikçi Leon Lederman *The God Particle* (Tanrı Denen Parçacık) adlı bir kitap yayınladı. Diğer bir tanesi de Stephen Hawking'in *Zamanın Kısa Tarihi*'ydi. Hawking'e göre insanlık gerçek Tanrı'yı er geç öğrenecekti.

Elbette Hawking'in burada kastettiği Tanrı, tıpkı Einstein'ın "Tanrı zar atmaz." ifadesindeki Tanrı anlayışına benziyor. Bu Tanrı elbette ki, beyaz cübbeli, beyaz sakallı dev bir foton değil.

21. yüzyıl, insanlığın evreni yeni bilgiler ve anlayışlar ışığında yeniden sorguladığı ve anlamaya çalıştığı bir yüzyıl olacağı benziyor. Bazı temel sorular hepimizden yanıt bekliyor.

Evren, zeki bir tasarımın ürünü müdür?

İnsanların yaşadıkları olaylar, açığa çıkmamış bir amacın bir kısmını mı oluşturmaktadır?

VAROLUŞ BİÇİMLERİ

Fizik biliminin gözlemlediği ilginç bir şey de evrenin, hayatın varoluş biçimlerine ayarlanabilmesiydi. Eğer yerçekimi kuvveti biraz fazlalaşsa, yıldızlar daha hızlı yanmaktadır. Böylece çevrelerinde dönen gezegenlerdeki hayatın gelişmesi için zaman azalmaktadır. Eğer Büyük Patlama'daki gibi bazı başlangıç şartları hafif karışsaydı, madde ile enerji, bildiğimiz kadarıyla yeterince hayat oluşturacak düzeyde galaksilere, yıldızlara, gezegenlere ya da başka türdeki ortamlara dönüşmeyecekti.

Bazı fizikçiler kendilerine pek tekin gelmeyen bu rastlantıları, entropi yasası ile açıklamaya çalıştılar. Bu yasa, insanın evrenle ilgili görüş açısını göz önüne almamaktadır. Evren, hayatın kendisi ve kaynağıdır. Bu hayatın boyutları dışında sonsuz evrenler vardır. Fizik realitenin çok hassas bir şekilde ayarlanmış düzenine hayran olmak, büyük ikramiyeyi kazanan piyongo bileti Tanrı'nın varlığına kanıt olarak kabul etmek gibidir.

HAYATIN ÇIKIŞ NOKTASI

Bir zamanlar hayatın çıkış noktasının ne ol-

duğu düşünülemezdi. Ve ilginç bir konu da değildi. Darwin'in, bizden önceki yaşam türlerinin nasıl oluştuğuna dair açıklamasıyla birlikte, bu türlerin nereden geldiği sorusu ikinci plâna düştü. Çünkü bu ikinci soru, sonradan gelen büyük soruların arasında küçük bir adım gibiydi. Teoriye göre, basit moleküller, kendi aralarında yeterince bir süre defalarca birleşirlerse, daha karmaşık birtakım yapılar oluşacaktır; ta ki DNA gibi bir şey elde edinceye kadar. DNA ise, kendisine benzeyen kopyalar üreten kararlı bir moleküldür.

Ancak yeni araştırmalar gösterdi ki, rastgele ve hiç beklenmeyen bir şekilde, etkisi az olmasına rağmen bir yaşam molekülü meydana gelmektedir. Öyleyse bu nereden geldi? Bu soru "belirsizlik" olarak bilinen ve birkaç bilim dalını ilgilendiren konunun can alıcı sorularından biridir.

Belirsizliğin en yaygın kelimelerinden biri de, "kendi kendine organize olma" dir. Hava ve su gibi tekdüze ve cansız fizik sistemler, büyüyen bir karışıklıkla karşı karşıya kaldığında daha plânlı bir yapı oluştururlar. Hava daha fazla dalgalı hâle gelir ve sonunda girdaba, kasırgaya ve hortuma dönüşür. Isıtılan su moleküllerinin dönüşü çılgın bir hâl alır. Onlar da sonuçta devridaim hücreleri olarak bilinen tarayıcı bir dairesel harekete geçerler. Belçikalı kimyacı Ilya Prigogine, fizik sistemlerde, sabit bir durumdan çıkarak daha yüksek bir düzeyde organize olma eğilimi görmektedir.

Bilim adamları, keşfedilmeyi bekleyen bir fizik yasanın var olduğuna inanmaktalar. Bu yasa, sistemlerin, enerjile hangi şartlar altında aşılınıp, daha karmaşık yapılara dönüştüğünü belirlemektedir.

Bazıları ise bu yasanın Tanrı'nın kanıtı olduğunu söylemektedir. Ama insanoğlunu çamurdan yaratan değil, daha uzun zaman ufuklarına sahip bir Tanrı'nın.

Gerçekten de ilâhî bir tasarımın eseri olan bir evrende, hayat bir tesadüfler zinciri olamaz. Böyle bir tasarıma yaklaşan şey, evrenin hayatlar yaratmaya göre plânlanmış olmasıdır. ■

iÇİMİZE YOLCULUK

İsmet YALCIN

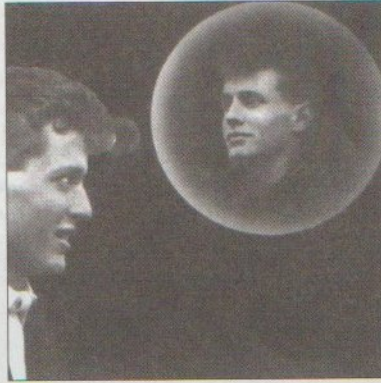
TRAFİMİZA baktığımızda birçok şey görmemiz mümkündür. Öncelikle bakmasını bilmek gerekmektedir. Bir deniz kenarında dalgaları seyrederken acaba neler hissederiz? O dalgaların bizde çağrıştırdıkları nelerdir?

O hareketler acaba nelerin yansımalarıdır? Sadece dalgalar değil, etrafımızda olan fiziksel olaylardan bireysel olarak karşılaştığımız her türlü olay, görünmeyen âlemden fizik âlemimize bir yansımadan başka bir şey değildir. Elbetteki atmosferik olaylar belli fiziksel yasalar çerçevesinde gelişmektedir. Ama o fiziksel yasalar da yine ruhsal âlemin yasalarının dünyadaki yansımalarından başka bir şey değildir. Bu aslında neye benzer? Duvarda yansıyan gölgemize baktığımızda bizim yüz hatlarımızı seçmemiz mümkündür. Ancak vücudumuzun bütün ayrıntıları duvarda görülmeyecektir. İşte **ruhsal yasaların fizik evrendeki yansıması da duvardaki gölge gibidir. Gölgeye bakan kişi "kaynak" hakkında çok genel bir bilgiye sahip olabilir.**

ASIL ve KOPYA

İşte insan olarak biz de duvardaki gölge gibi aslımızın bir yansıması durumundayız. Kendimizi sadece ve sadece duvardaki gölge gibi kabul ettiğimiz için içimizde ne olduğunu bilmiyoruz. Eski kaynaklarda insanın özüne ait bilgiler mevcuttu. Ancak bu bilgiler herkese verilmez sadece belli olgunluk ve idrak sınavlarını geçebilenler bu bilgilere erişme imkânına sahip olurdu. Çünkü bu bilgiler, o zamanlarda yaşayanların anlayışlarına uygun olmayabilen bilgi-

lerdi. Bugün ise durum tamamen farklı bir durumdadır. Dünya insanlığı çetin sınavların ardından daha yüksek idrak seviyelerine ulaşmıştır. Dolayısıyla yüzlerce yıl önce tapınaklarda, gizli yerlerde yemin ettirilerek açıklanan sırlar, bugünün insanları için sır olmaktan çıkmıştır. Bugün hepimiz sırları aramakta özgür durumdayız.

Bu sırları ararken içinde bulunduğumuz durum ise bizim için önemlidir. Eğer insan hırs içinde değilse, hizmet etme arzusunda, kendisini aydınlığa çıkaracak bir yola eninde sonunda adım atacaktır. Bunun için insana tavsiye edilen bir'likten ayrılmayıp, çokluktan uzak durması, içindeki ışığa bağlı kalmasıdır. Elde edilen bilgi, bencilikten uzak bir şekilde kullanıldığı zaman, görünmeyen âlemlerin kapıları da insana açılacaktır.

İÇİNİZDEN GELEN SESE KULAK VERİNİZ

Yeni Çağın eşiğinde olduğumuz şu zamanda, üstün yeni bilgi, beşeriyetin onu akıl ve sevgiyle kullanmaya hazır olacağı zamanı bekliyor. Yüce sırların açılmasından önce, beşeriyetin kendi üzerinde yapacağı çok iş vardır. **İnsanlar ruhsal gerçeğe karşı daha alıcı bir hâle gelmelidir. Hayata bakışımız daha ruhsal olmalıdır. İçimizde sonsuz bir güç olarak duran ruhsal güç teşvik edilmelidir.** Ruhsal öğrenmenin temeli, kardeşçe bir sevgi olup kestirme bir yol yoktur. Hayat okulunun dersleri iyi öğrenilmelidir. Eskiden gizli okullarda öğretilen sırlar bugün hayatın içinden bilgiler olarak ruhsal gruplarda, derneklerde ve herkese açık olarak verilmektedir. ▶

Ancak dejenerasyon etkilerinin yoğunlaştığı günümüzde, bu konularda dikkatli olup sahte ile gerçek arasındaki fark iyi araştırılmalı ve terchi ona göre yapılmalıdır.

Yolunuzu seçerken dikkati elden bırakmayınız. Çok defa görülen lâf kalabalığına kanmayın. Çünkü kuru lâflardan öte, gönülden gelen tesirle aktarılması, hedefe ulaşmak için gereklerden biridir. En güvenilir belirti ise doğal, saf bir sadelik ve altında yatan derinliktir. Size gelecek açıklamalarda hep sadelik arayınız. Ve bulduğunuz hakikatin uygulamasını yapınız.

YOLA ADIMINIZI ATINCA...

Yol nasıl bulunur diye sorulduğunda verilecek cevap, içinizdeki mekâna girerek ve bilgelik için dua ederek, demek mümkündür. İçsel ışık nasıl bulunacak ve sonra nasıl emin olunacaktır? Buna verilecek en kestirme cevap, hayattaki saflıktır. Bu saflık fizik olarak olduğu gibi mantal olarak da olmalıdır. **Esasen mantal saflığı gerçekleştirmeden fizik saflığa da ulaşmak mümkün değildir.** Ancak fizik çalışma da bunun için yardımcı olur. Eskiler bunun için doğru yeyip içmek, bedeni usulüne uygun olarak yıkamak ve davranmak gerektiğini ifade etmişlerdir. Bunun paralelinde meditasyon, tefekkür ve dua da mantal bedenleri arıtmak için kullanılan yöntemlerdir.

Bu pratiklerle yaşama bakıldığında günlük sınavların daha fazla farkına varmak mümkündür. Bunları verebilmek için de baş koşulların samimiyet ve vicdandır. Kişi her şeyden önce kendisine karşı samimi olmalıdır. Ancak bu söylenildiği kadar kolay olmayan bir şeydir. Çünkü insan kendisinin farkında olmadığı için, kendisine yalan söyler. Bu yalanları ise savunma mekanizmalarımız bize kendi gerçekliğimiz gibi ortaya koyar. Bunların farkına varmaya başlayan insan gerçekleri anlamaya başlar. Böylece **gerçek ruhsal gelişme içten gelir. İçimizdeki tohum gelişmeye başladıkça, zamanla tüm varlığımız ışılla dolup taşar. İşte o zaman fiziksel olarak da belli tezahürlere yol açabiliriz.**

Bir de üzerinde durulması gereken nokta, sevmenin her zaman yumuşaklık, uysallık anlamına gelmeyecek olmasıdır. **Gerçekte insanları sevmek, onların yanığını okşamak değil, tekâmüllerinde bir mesafe aldırmaaktır.** Yanmakta olan sobaya doğru koşan çocuğumuzun eline biraz sertçe vurmamız, onu sevmediğimiz anlamına gelmeyip, tam tersine sevdiğimiz için zarar görmesini engellemeye çalışmamızın bir so-

nucudur. Ama çocuk bu durumu idrak edecek bir durumda değildir. Ona göre annesi, babası eline vurmuşlar ve canı acımıştır. O bu durumu yıllar sonra idrak edecektir. İşte dünya insanı da bu durumdadır. Bizim gelişmemiz için her türlü imkânları kullanarak mizansenler hazırlayan Ruhsal İdarecilerimize, önümüze çıkardıkları olaylar için hep kızarız, annesine kızan çocuk gibi. Oysa kazanılmış liyakat olmadığından bulunduğumuz her yerin sınavlarını vermek zorundayız.

KENDİNİ BİLMEK SIRLARIN EN BÜYÜĞÜDÜR

Bu sınavlar ise kitap okuyarak elde edilen bilgilerle geçilmez. **Yolda yürümenin yolu kendi iç tecrübemiz ve günlük hayatımızdaki işlerden geçer. Onun için insanlara hep iç seslerini dinlemeleri söylenmiştir. Bu sesleri dinledikçe ve gerçek biz olmayan şeyleri bıraktıkça gelişme yolunda ilerlediğimizi hissetmek mümkündür. İnsana "ara ve bulacaksın, kapıyı çal ve kapı sana açılacaktır" denilmiştir.**

Günlük yaşam içinde sınavlar bizi bunalttığında hatırlanacak şey; onları, yani ışığı isteyen bizim yüksek şuurumuz olduğudur. İşte insan iyi ile kötü arasında tercih hakkı olduğunu anlayınca ilk uyanış başlar. Küçük de olsa bir ışık yanar. Hemen söylemek gerekir ki küçük ışık güçlü yanar, zayıflayabilir ama sönmöz. İçimize yolculuk yapabilmek için öncelikle yapmamız gereken; gerçek ben'i yani ebedi varlığı buluncaya kadar fizik, astral, mantal gibi çeşitli dış katmanları bulmaya, tanıma ve yavaşça fazlalıklarımızı terk etmeye çalışmak için her gün çalışmaktır.

Bedeni tanımakla başlayan ilk dersin ardından öğrenmemiz gereken düşüncelerimizi kontrol etmektir. Düşüncenin evrende büyük etkisi olduğu için günlük yaşam içinde hep pozitif düşünmek bizim yararımıza olacaktır. Hatırlanacağı üzere insalara düşüncelerinden de sorumlu olduğu söylenmiştir. Bundan sonra gelen nokta korku ve endişelerden uzak yaşamaktır. Korku, insanı engelleyen en büyük güçtür.

Son olarak söyleyeceğimiz, sırlara giden yolun sevgiden geçeceğidir. Birbirinizi seviniz. Her zaman da hedefinize sadık kalınız. Hedefinizi bilmiyorsanız, içinize dönünüz aradığınızı orada bulacaksınız. Kusurlarınızı bilerek, alçakgönüllü olunuz. ■

TESİRLER

Derleyen: Atilla ULTAV

TESİR DEĞİŞİMLERİ

FİZİK bilimi kâinatımızdaki çeşitli enerji türlerinin bağlı oldukları doğa yasalarını bulmaya yönelik çalışmalar yapmaktadır. Böylece bu enerjilerin özellikleri saptanıp insanlığın hizmetine sunulmaktadır.

Işık, ısı, elektrik ve manyetik, ses, kinetik, kütle çekim, nükleer gibi çok çeşitli karakterlerde enerji çeşitleri saptanmış, bazıları da araştırmalara konu olmaktadır.

Enerji, bir değişim, bir olay, bir hareket veya bir iş meydana getiren tesir yayılmasıdır. Bu yayılmanın etkinliğini sürdürdüğü alana *enerji alanı* veya *tesir alanı* diyebiliriz. Bu alan değişik karakterlerde olabilir. Ölçümü ve incelenmesi yapılabilecekler arasında en yaygın ve etkin olan enerji yayılmaları, titreşim karakteri taşımaktadır. Bunun en çok kullanılan türü de elektromanyetik titreşimlerdir. Bunlar geniş bir skala üzerinde frekansları ile bağıntılı olarak çok değişik karakterlere bürünen bir özellikte karşımıza çıkarlar.

Ancak bütün enerji yayılmalarının bu gruptan olduğunu kabul etmek de imkânsız görünüyor. Bunun dışında tamamen değişik yapı ve karakterde olan daha birçok enerji çeşidi vardır.

Bir tesirin var olduğunun farkına varılması, çevrede ona karşı duyarlı bir ortamın bulunmasıyla mümkün olabilir. Ölçü aletlerinden çe-

(Geçen Sayıdan Devam)

şitli şuur kademelerine kadar böyle bir ortamın, böyle bir ekranın görevi, tesirin değişimini sağlayarak fark edilebilir yeni bir tesir çeşidine dönüştürmektir. Böylece bilinmeyen, görünmeyen bir tesir, bilinir hâle gelmiş olur. Değişime uğrayan tesir, şuurlu varlık tarafından gözlem ve değerlendirme konusu yapılacağına göre, şuurlu varlıklar, değişim ekranlarından kurulmuş birtakım temas araçlarına ihtiyaç duyarlar.

Değişik buutlarda, değişik süptillik derecelerine ve ölçüm özelliklerine bağlı ortamlar; bir bakıma genel anlamda fizikî açıdan ele alınabilirlerse de, aslında bunların arasında birtakım geçiş kapıları vardır. Bu nedenle bu ortamlar her ne kadar fizik anlamda kapalı sistemler olarak nitelendirilirse de, aslında aralarındaki tesir alışverişleri dikkate alındığında, bir bütünlük oluşturdukları söylenebilir.

Tesirlerin bir buuttan en yakın diğer bir buuta geçişlerini ve değişik özellikler kazanmalarını sağlayan bu kapılara, *tesir değişim ekranları* da diyebiliriz.

Bunların yanında, aynı buut içinde bir titreşimin değişik özellikte başka bir titreşime dönüşmesini sağlayan ekranlar da vardır. Işığa dönüşen

elektrik akımı, elektriğe dönüşen ışık, sese veya görüntüye dönüşen elektromanyetik titreşimler vb. Bunlarda değişim ekranı olarak, bir iletken, bir fotosel, bir hoparlör, bir katot tüpü vb. kullanılmıştır.

Bir üst boyuttan gelecek insan beyninde bir düşünce impulsuna dönüşen maksatlı bir tesir de burada belli bir düşünce formuna bür-

nerек karşımıza çıkmaktadır.

Bir tesir, kendi buundundan çıkıp bir başka buudun içinde değişik bir yapı ve karakterde ortaya çıksa bile, şuurlu varlığın belirli bir amaç doğrultusunda oluşturduğu amacına uygun niteliği bozulmaz.

Sistemler arasındaki tesir alışverişleri, enerji aktarmaları, evrenin maddî yapısındaki dinamizmi oluşturmaktadır. Enerjinin değişik bir buuda geçişinde kaybolan bir şey yoktur, sadece dönüşüm ve değişimler vardır.

Evrendeki enerji ve madde dağılımını düzenleyen ve bu düzeni yenileyen şuurlu etken Ruh varlığıdır.

Tesir dolaşımı içinde bir süreklilik vardır. Bir buut içinde bir noktada başlayıp başka bir noktada sönen bir tesirin bitiş noktası aslında o buudun dışına taşma noktasıdır. Orası bir ara noktadır. Orada bir değişim vardır. Tesirin geçiş yaptığı buutta, gelen tesire ekran oluşturan bir ortam vardır, ekran oluşturan o ortam maddedir.

Fizik bedeninin üzerindeki çeşitli süptil beden zarfları, genellikle tesir iletişimini gerçekleştirecek bir tesir aktarma zinciri oluşturmaktadır. Her beden zarfı hedefine doğru akacak tesirleri değişime uğratar, gittikçe kabalaştırarak, fizik bedeninin beyin ve sinir sistemine ulaştırır. Burada son bir değişime uğrayan tesirlerin taşıdıkları bilgiler, düşünce, duygu veya bir imaj hâlinde ortaya çıkarlar.

Değişim ekranı görevini yapmakta olan beden zarfları veya süptil bedenlerden oluşmuş sistem, kademeleşmiş ve birbirine özel tesir aktarımlarıyla bağlanmış orijinal bir yapıya sahiptir. Bu sistem tek bir şuurlu varlık tarafından kullanılmaktadır. Başka varlıkların şuur faaliyetinden kaynaklanan tesirler, beden konisini kullanmakta olan varlık tarafından herhangi bir kademe algılanır ve kendi özel tesir şebekesinde bulunan kademeler arasında akışına o varlık tarafından imkân verilir.

Sinir sistemi ve beyin kompleksi içinde tesir değişimi görevini yüklenmiş belirli bir kademe yoktur. Bu fonksiyon, bütünüyle bu komplekse yayılmıştır ve doğrudan bu kompleksin görevi hâlinde yürütülmektedir.

TESİRLERİN KAYDI ve HATIRLAMA

Beyinde elektrik ve şimik karakterli bazı izlerin, beyin hücreleri içinde korunduğu ve bir uyarıcı ile bu izlerin güçlendirilerek şuur alanına çıkarıldığı ve böylece hatırlamanın gerçekleştirildiği bilim adamları tarafından ifade edilmiştir.

Fizik beden ile ruh varlığının bağlantısının kesilmesinden sonra, hatırlama fonksiyonunun devam ettiğini; bedeni hâldeyken de bir ekminezi deneyi sırasında bir önceki yaşama ait olayların hatırlanabildiğini göz önüne alırsak hafızanın sadece fizik bedene bağlı olmadığını anlamış oluruz.

Asıl hafıza, beden konisinin fizik bedenden daha üst bir kademesinde bulunmakta ve ölümden sonra bile bu hafıza dağılıp kaybolmamaktadır.

MADDENİN TESİRLE YÜKLENMESİ

Hafif elementlerden oluşmuş ve iki kutuplu özelliğe sahip bir bileşik olarak su molekülünün, süptil tesirlerin tutulması, bir süre saklanması ve bu süre içinde de tesirle yüklü bulunduğunu deneysel olarak ortaya koyması bakımından, tesir yüklemesine çok uygun bir yapıya sahip olduğu anlaşılmıştır.

Manyetik paslarla tesir yükleyerek veya dinsel kökenli girişimlerle, şifa sağlayıcı yeni birtakım özellikler kazandırılmış bir suyun içilmesinin şaşırtıcı sonuçlar doğurduğu deneysel olarak gözlenmiştir.

Bedene ait hassasiyetin beden dışına çıkması olarak tanımlanan bir deneyde de dokunma duyusunun telkinle bir bardak suya aktarılması sağlanmaktadır. Böylece suya batırılan bir iğnenin acısı beden üzerinde anında algılanmaktadır.

Madde olarak bir bardak suyun bu hassasiyeti bünyesinde nasıl tuttuğu konusu henüz aydınlanmamıştır. Atom içi bazı yeni dengelemelerin oluşturulduğu hususundaki görüş belki yeni bazı ipuçları getirebilir.

RADYESTEZİ ÇALIŞMALARINDA TESİRLER

Çatal şeklindeki tahta çubukla veya bir pandülün dönüşleri yardımıyla yeraltında veya üzerinde yeri bilinmeyen bir maddenin bulunması mümkün olmaktadır.

Bu çalışmalarla yeraltı maddeleri, su kaynakları veya kaybolmuş bir eşyanın yerinin bulunması sağlanmaktadır. Bu yöntemle çalışacak kişinin hassas bir ruhsal yapıya sahip olması gerekmektedir.

Bu araştırmalarda mekanizmanın nasıl çalıştığı hususunda kesin bir şey söylemek henüz mümkün olmamakla beraber, tahminen şöyle bir açıklama ileri sürülebilmektedir:

Maddeden yayılan tesirler, hassas kişinin elindeki araç yardımıyla beyin sinir sistemi üzerinde bir etkinlik düzeyine ulaşmakta ve böylece bu tesirler algılama alanına girmiş olmaktadır.

Fiziksel araştırmalardan ve ruhsal tebliğlerden alınan bilgiler enerjilerin maddeye, maddenin de enerjiye dönüşebileceğini göstermektedir.

Evrandeki enerji ve madde dağılımını düzenleyen ve bu düzeni yenileyen şuurlu etken Ruh varlığıdır.

Bir tebliğde şöyle deniliyor:

"... Madde ve maddî birleşimler ve bunların oluşturduğu evrim ortamları, her şeyden önce, evren içinde belirli enerji toplanmalarını belirlemektedir. Ve bunlar tabii ki şuurlu etkenlerin bir sonucu olmaktadır."

"... Madde, her şeyden önce kökeninde şuurlu bir faaliyetin bulunduğu bir enerji bütünüdür. Yani böyle bir ortam, her şeyden önce, belirli bir imkânı vermeyi amaç edinmiş bir enerji yoğunlaşmasıdır."

Bu nedenle maddî denilen birleşimler, belirli bir şuurun ürünü olmaktadır.

Maddeyi, belli bir amaç için enerjinin yoğunlaştırılması ile meydana getiren ruh varlığından ayrı, kendi başına bir varoluş olarak ele almak gerekir.

Madde, sürekli değişim içinde bulunan ve enerji dönüşümlerinin bir safhasında yoğunluk

kazanmış bir enerji türü olarak idrak ekranlarına yansıyan bir varlık özelliği taşımaktadır.

TESİR ve BİLGİ

Ümit edilen her şey, insanda aşırı bir dikkat ve cehitkâr bir hâlin fevkalâde gelişmesinden sonra yerine gelecektir. Demek ki, bir bilgiyi almak, aynı zamanda o bilginin taşıyıcısı bulunan tesiri de almak demek değildir. Bilgi bize tekâmül ortamımızın şartları içerisinde gelir. Meselâ insan için, dinlemek, görmek, dokunmak, kısaca duyularını kullanmak, muhakemesini kullanmak, birtakım prensiplere uygun olarak hareket etmek suretiyle bilgi elde edilir. Halbuki her bilgi, bir tesiri de içerir. Bu tesir, ancak bizde bir mekân bulunduğu zaman, bizde yeni bir aksiyonu meydana getirecektir. Bu aksiyon, almış olduğumuz bilgiye, gayet derinden nüfuz edilmesini, o bilginin diğer bilgilerimizle sentez hâline gelmesini herhalde sağlayacaktır. Bir şeyi müşahede edebiliriz. Bu müşahede, aynı zamanda bir vizyon olmakla beraber, bir tesiri de içerir. Alacağımız tesir, sempatische olabildiğimiz hususlar ile ilgilidir. Yani müşahedenin her noktasında var olan tesir, bizde bulunan karşıtlarıyla karşılaşmayacaktır.

Burada en önemli rol, gerek nefisten, gerek vicdandan ortaya çıkan bir ihtiyaç kompleksidir. Bu bütün ihtiyaç, bizim ruhî titreşimimizin, yönünü, safhalarını ve kalitesini belirler. Bir şeyi işitebiliriz. Bu işittiğimiz, aynı zamanda bir tesiri içerir. İşittiğimiz şeyin esasına vakıf olabilmek için, muhakkak ki ondaki tesiri ruhumuza sindirmiş olmalıyız. Yani tatmin olmalıyız. Fakat tatmin hususunda büyük bir dikkatle hareket edip, birtakım yanılgılar ve asılsız kanaatler içerisinde, karmakarışık bir hâlde kalmamaya da çalışmalıyız. Bir şey, bir olay, bir söz, bir vizyon ki, kendisinde bulunan tesiri almamışız, onlar matematik bir ifadeyle, %20 değerinde bir öneme sahiptir. Tesirini aldığımız zaman, vizyonu, sözü, teması ve müşahedeyi unutmuş olsak bile, ruhumuzda meydana getireceği aksiyon, bize tekâmül yolunda büyük bir hız, şevk ve gayret verir. İşte böylece, insanlık kademesinde, ruhî tekâmüle, fertlerin kendi aralarında verdikleri *sosyolojik tekâmül* ismi çok farklılaşır. Tesirler, daima birbirinin yerini almaya eğilim gösterirler. Bu yer alış, bir sempatisasyondan doğar. ■

BİLYAY Vakfı İnternet'te

Değerli Ruh ve Madde okurları,
Günümüzün gelişen ve değişen bilgi ihtiyacı ve buna paralel olarak ilerleyen iletişim teknolojileri her gün önümüze değişik imkânlar sunmakta ve bu imkânlar da bilgi ile aramızda olan mesafeyi kısaltmaktadır. Bu durum elbette dünyamızın gelecekteki çehresinin oluşmasına bir hazırlıktır. Bilgi yayma misyonunun bir parçası olarak BİLYAY Vakfı; Ruh ve Madde Dergisi Yayınları, META FM 105.6 kanalı ile yıllardır sizlere ulaşmaya çalışmaktadır ve buna devam edecektir. Bilgi yayma faaliyeti şimdi daha da genişlemek ve daha kısa süre

İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI (BİLYAY), İstanbul'da Mayıs 1994'te kurulan bir vakıftır.

İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI, insanlık arasında yaşılan ve dayanışmanın, sevgi ve hoşgörü ortamında birlik ve beraberliği güçlendirmek için, mevcut bilgiler arasında köprüler kurarak insanlığın yararına katkıda bulunmak ve ümitsizlikten kurtulmaya yardımcı olmak amacıyla kurulmuştur.

Bu temel amacın gereği olarak:

- Üstel ve üstünlükten uzak, kapsal, panel, konferans ve sempozyumlar düzenler.
- Üstel ve üstünlükten uzak ve kurumlara üstün, bilgi ve işbirliği yapar.
- Yükseklikten uzak, temel amaçla yönelik olarak, Türkiye ve yabancı dilde dergi, gazete, tercüme kitaplar yapar, radyo ve TV programları yapar-yaptırır.

İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI
Foundation For Spreading The Knowledge Unify Humanity
Stiftung zur Verbreitung des die Menschheit vereinigenden Wissens
Fondation pour la Diffusion de la Connaissance Unifiant l'Humanité

BİLYAY English Version

BİLYAY Vakfı ve Matrağın Faaliyetleri ve İleri Araştırmaları (MRIA) Deneyi ürettiği bir kezdir.

Tarihçe...
Ruh ve Madde Yayınları...
Spirit & Matter (International Newsletter)
Tebliğlerden Seçmeler

Etkinlikler...
Aynı Yazı...
META FM 105.6
Kardeş Kuruluşlar

rede daha uzak noktalara ulaşmak ihtiyacına cevap vermek durumundadır. Bu amaçla artık İnternet ortamından da bize ulaşabilirsiniz. İnternet adresimiz: www.bilyay.org.tr

Her ayın konferans ve etkinliklerini, haftalık radyo programlarını, yeni ve mevcut yayınlarımız ile pek çok başka bilgileri de bulabileceğiniz web sayfamız için öneri ve isteklerinizi bekliyoruz. ■

BİLYAY Vakfı İnternet adresi:

<http://www.bilyay.org.tr>

“Vazife ile iman bir kefededir. Bilgi, cehit ve fiil bir kefededir. İkisinin de ağır basmaması, ikisinin de hafif çekmemesi matluptur.”

Sadıklar Planı “Ruhsal Tebliğler”

DEJENERASYON ve UYANIKLIK

Reşat GÜNER

YAŞAMAKTA olduğumuz modern çağın getirmiş olduğu yaşam ortamı içerisinde gerçek manevî değerleri korumanın zorluğunu hepimiz biliyoruz. Çünkü tüm değerler alt üst edilmiş, dejenere olmuş durumda. Bu, hiç şüphesiz değişimin kaçınılmaz bir sonucu olarak ortaya çıkıyor. Çünkü bir rejenerasyondan (yenilenme) önce eskinin iyice dejenere olması ve zemin iyice temizlenene kadar dejenerasyonun sürmesi gerekiyor. Ancak bu süreç böyle işliyor diye bizim de dejenere olmamız mı gerekiyor? Dejenerasyon alanları içinde o alanın bir parçası ve hizmetkârı mı olmamız gerekiyor? Elbette hayır. Tam tersine bu alanlara karşı kendimizi korumamız ve varlıksal bütünlüğümüzü zedelemememiz gerekiyor. Bu yolda harcanacak çabalar bize pek hoş gelmeyecektir. Çünkü içinde bulunduğumuz bir alt realite bir üst realiteye nazaran daha cezbedici ve bol vaatlidir. Ancak bir üst realiteye tırmanmak ve daha üstün tesirlere açık olabilmek istiyorsak -ki insanlık olarak topluca böyle bir değişimin arifesindeyiz- o zaman gayret etmeli ve birazcık ıstıraba katlanmalıyız.

DEJERENASYONDAN KORUNMA

Dejenerasyon alanlarını ortadan kaldırmak veya yaşam içerisinde herhangi bir şekilde bu alanlarla karşılaşmamak imkânsız olduğuna göre, bir şekilde kendimizde bir başışıklık sistemi geliştirmek, deje-

nerasyon alanıyla karşı karşıya kaldığımız hâlde ondan etkilenmemek zorundayız. Bu nasıl olur? Öncelikle bu alanları ve bunlarla karşı karşıya kaldığımızda bizde ne gibi etkiler meydana getirdiğini iyice incelememiz gerekir. Yani bu alanla, kendi alanımız karşılaştığında bizde ortaya çıkan renk nedir? Bunu çok iyi tespit etmek gerekir. Çünkü bu etkiyi tanımadan herhangi bir başışıklık geliştirebilmemiz mümkün değildir. Bu durumu aynen herhangi bir hastalığa karşı koruyucu aşılar benzetebiliriz. Aşının bize sağladığı şey, hastalığa sebep olan mikrobun az miktarda vücuda zerk edilerek koruyucu mekanizmalara bu mikrobun tanıtılmasıdır. Bu tanışmadan sonra başışıklık sistemi artık bu mikroba karşı nasıl savaşılacağını öğrenmiştir.

İşte aynen bu örnekte olduğu gibi, düşmanla tanışma çok önemlidir. Dejenerasyon alanı ne kadar iyi tanınırsa karşılaşma esnasında o kadar güçlü oluruz.

Yaşam içerisinde, özellikle günümüzde, bin bir türlü tesirle yüz yüzeyiz. Gerek duyular, gerekse duyular dışı kanaldan sürekli tesir almaktayız. Ayrıca bir de kendi iç yaşantımızın oluşturduğu tesirler var. Bu sürekli tesir akışı içerisinde bizim dünyasal suurumuzu işgal edenler -yani bizde bir ortak alan meydana getirenler- ancak sempatische olabildiğimiz hususlarla ilgilidir. Sempatizasyon kanunu

Yaşam içerisinde, özellikle günümüzde, bin bir türlü tesirle yüz yüzeyiz. Gerek duyular, gerekse duyular dışı kanaldan sürekli tesir almaktayız.

burada çok önemli bir rol oynar. Basit bir örnek verecek olursak, bol vitrinli caddede yürüyen çeşitli insanlar kendi ilgi alanları dahilinde olan vitrinlere bakar ve kendi ihtiyaçlarına göre alışverişler yaparlar. Buna benzer pek çok örnek bulabiliriz. Ancak temel unsur sempaticasyon kanunudur.

İNSANLAR NİÇİN DEĞİŞİK ŞEYLERE SEMPATİZE OLURLAR?

Bunun pek çok derin sebepleri olmakla beraber bizim esas olarak üzerinde durmak istediğimiz etken “yapay şartlandırma” dediğimiz durumdur. Çünkü hayatımızın çok büyük bir yüzdesi dış tesirler altında oluşan yapay şartlandırmalardan ibarettir. Farkında bile olmadan sinsice kanımıza girip şuuru muza hâkim olan bu otomatize edici etkilere karşı çok dikkatli olmamız gerekmektedir. Çünkü bu etkiler her yönden gelmekte olup uyanmamıza fırsat vermeden bizi yeniden uyutmakta ve bir türlü rahat bırakmamaktadır.

İşte böyle bir durumda kalan insanın sempaticize olduğu şeyler, dış tesirlerin yönlendirmesi sonucu ortaya çıkmaktadır. Dış çevre, her şeye bizim adımıza karar vermekte ve bizi bir otomat hâline getirmektedir. Dış tesirlerin oyuncuğu olmuş bu durumda bir insandan şuurlu hareketler beklemek çok fazla olur.

Burada şunu da unutmamak gerekir ki; dış tesirlerin yönlendirmesine maruz kalmamak diye bir şey söz konusu olamaz. Dünyaya doğduğumuz andan itibaren şu veya bu şekilde dış tesirlerin yönlendirmesine kendimizi bırakmak zorundayız. Aksi hâlde yaşantımızı sürdürmemiz imkânsız hâle gelir.

KENDİNİ HATIRLAMA

Fakat hepimizde gerektiğinde bu durumu fark edebilme melekesi vardır. Yani tesir aldığımız noktaları ve bu tesirlerin üzerimizde meydana getirdiği değişiklikleri fark edebiliriz.

Buna “kendini hatırlama” denebilir. Kendini hatırlama melekesinin kazanılması; kendimize ve dış tesirlere karşı sürdürdüğümüz mücadelenin en kritik safhasını oluşturmaktadır. Çünkü bu meleke uzun vadeli, sürekli ve inatçı çabalar sonucunda kazanıldığı gibi o derecede kolay ve kısa zamanda yitirilebilir.

Bu “kendini hatırlama” melekesini şüphesiz her an ve her ortamda sürdürebilmek mümkün değildir. Ancak olabildiğince artırmak ve bu anların süresini uzatmak gereklidir. En azından sonradan yapılacak geri dönüşlerle (flash-back) yaşanan haletleri gözden geçirmek ve hangi noktalarda yakayı ele verdiğimizizi ince ince analiz etmek gerekir.

Bu işlemi özellikle gece uyumadan evvel yapmak çok yararlıdır:

Yatağınıza uzanın; gözlerinizi kapatıp iyice gevşeyin ve tüm günü sabahattan yattığınız ana kadar bir film gibi yaşamaya ve hangi noktalarda sizi nelerin yönlendirdiğini, yani tesir aldığınız noktaları görüp tespit etmeye çalışın.

Kendini hatırlama tekniğiyle haletlerin belirli bir süre gözlenmesi belleğimizde bu konuda bir birikim meydana getirecektir. Bu birikimden iyi bir şekilde yararlanabilirsek, o zaman karşılaşacağımız önemli bir husus tek ve sabit bir “ben”e sahip olmadığımız gerçeği olacaktır.

Bu tespit ve hatırlama işleminden sonra işi şuurlaltına havale edip uykuya dalın. Bu şekilde uyduğunda yol gösterici bazı rüyalar da görmek mümkündür. Böylelikle, şuurlaltının normalde zorlanacağı tasnif işlemini kolaylaştırmış ve hayatımızı düzene koymuş oluruz.

“Kendini hatırlama” işlemi olay esnasında ne kadar çabuk bir biçimde gerçekleştirilirse, yaşanan haletin unutulma olasılığı o kadar az olur. Çünkü haletlerin ve gözlemlerin belleğe iyi bir şekilde kaydolması kendini hatırlamaya bağlıdır.

Kendini hatırlama ve farkındalık iyi bir biçimde geliştirilebilirse o zaman çeşitli durumlar içindeki haletleri birbirleriyle kıyaslamak mümkün olacak, bu da haletler vasıtasıyla tesir aldığımız alanların tespit edilebilmesini sağlayacaktır. Kendini hatırlama tekniğiyle haletlerin belirli bir süre gözlenmesi belleğimizde bu konuda bir birikim meydana getirecektir. Bu bi-

rikimden iyi bir şekilde yararlanabilirsek, o zaman karşılaşacağımız önemli bir husus tek ve sabit bir "ben"e sahip olmadığımız gerçeği olacaktır.

ÇOK "BEN" LİLİK

Bu gerçek, içsel mücadelenin en çok dikkat edilmesi gereken en tehlikeli yönüdür. Bu konu üzerinde biraz duralım:

Kendimizi ve çevremizdeki insanları samimi ve olabildiğince objektif bir gözle incelersek her ortama göre değişik bir maskemiz olduğunu görürüz. Bu maskelerin her biri birer "ben"dir. Fakat işin zor tarafı bu "ben"lerin tamamen kontrolsüz, bağımsız ve zaman zaman birbirleriyle çelişen bir durum içinde olmalarıdır. Sabit gibi görünen bir kişilik yapısına sahip insanlarda bile bu "ben"ler sürekli yer değiştirir durur. Birbirleriyle sürekli kavga ve mücadele hâlinde davranışlarımıza sırayla hâkim olur, bizi yönetirler.

Farklı "ben"ler, farklı tesirlerin kontrolü altına girmek demektir. Elbette bir insanın, hayatının

belli bir kesitinde veya tümünde sabit bir "ben"e sahip olması mümkündür. Ancak bu "ben"ler kontrol altına alınabilir ve uzlaştırılabilirler. Önemli olan, "ben"lerin kontrol altında tutulmalarıdır. Bunun da ilk aşaması Kendini Hatırlama ile bu farklı "ben"lerin iyice tanınmasıdır.

Ancak burada önemle dikkat edilmesi gereken bir husus vardır: Bu gözlem işini yürüten kişi sabit bir "ben" oluşturma zorunluluğu.

Eğer kendimizde bu şekilde merkezî bir "ben" oluşturamazsak, her "ben" kendi işini geldiği gibi gözlemler bulunacağından sağlıklı bir kontrol sağlanamaz.

İsrarlı çabalarla oluşturulacak merkezî "ben" çok iyi korunmalı ve diğer "ben"ler onun çevresinde gerekli yerlere yerleştirilmelidir.

Bu merkezî "ben" in geliştirilmesinde ve sonrasında objektif bir gözlemler ve organizasyonun sağlanabilmesi için kendi kendine yalan söyleme ve savunma mekanizmalarının en

az düzeye indirilmesi gerekir.

Kendi kendimizle mücadelede tamamen kendi vicdanımızla baş başa olduğumuzdan objektif olmak veya kendimizi kandırmak tamamen bize bağlıdır. Ve her kendini kandırış, her yalan, kendi içsel gelişimimizi engelleyecektir. Seçim bize aittir.

İçsel mücadele yolunda ilerlerken belirli bir objektifliğe ulaştığımızda büyük bir olasılıkla pek de iç açıcı bir durumla karşılaşmayız. Çünkü o ana dek hiç karşılaşmadığımız, daha doğrusu karşılaşma cesaretini gösteremediğimiz pek çok yönümüz karşımıza dikilir. İşte bu noktada az evvel söz ettiğimiz kendimizi affetmemek ve hoşgörülü olmamak; kendimizi cezalandırmak veya kahretmek anlamına gelmez. Böyle bir tutum bizi fazla geliştirmeyiz. Aksine şimdiye dek keşfedemediğimiz, içsel gelişimimizi, iç özgürlüğümüzü engelleyen her yönümüzle karşılaştığımızda memnun ve mutlu olmalı-

Kendi kendimizle mücadelede tamamen kendi vicdanımızla baş başa olduğumuzdan objektif olmak veya kendimizi kandırmak tamamen bize bağlıdır. Ve her kendini kandırış, her yalan, kendi içsel gelişimimizi engelleyecektir. Seçim bize aittir.

yız. Çünkü artık neyle mücadele etmemiz gerektiğini biliyoruz. Bu aşamadan sonra gösterilecek samimi ve ümitkâr çabalar mutlaka sonuç verecektir.

Tüm bu açıklamalardan sonra tekrar konumuzun başına dönecek olursak şunları söyleyebiliriz: Günümüz şartlarında yozlaşmanın getirdiği dış etkiler hepimizi oldukça zorlamaktadır. Nerede olursak olalım, muhakkak kendi seviyemize uygun yozlaştırıcı bir etkiyle yüz yüze gelmekteyiz. Bu etkiler karşısında daha şuurlu hareket edebilmek için öncelikle kendimizi iyi tanımamız gereklidir. Başta da söylediğimiz gibi dış etkilere hâkim olamayız. Ancak kendimizi dış etkilerin oyuncağı hâline gelmekten ve dejenerere olmaktan koruyabiliriz. Nasıl ki doğal afetlere karşı alınan şuurlu önlemlerle afetin yol açacağı zararlar belirli bir yere kadar önlenilebiliyorsa, dejenerasyonun bizim üzerimizde meydana getireceği zararlar da şuurlu çabalarla önlenilebilir. ■

RUHÇULUKTA HİZMET ANLAYIŞI

Ercüment KAYA

HİZMET denildiğinde aklımıza gelebilecek anlamlardan biri de, herhangi bir görevin, işlevin yerine getirilmesinde yapılan harekettir.

Hizmeti sadece insanlar mı yapar? Tabii ki hayır. Bir çiçek kokusuyla, bir ağaç meyvesiyle ve gölgesiyle, bir kuş ötüşüyle, bir inek sütüyle ve etiyle, bir at gücüyle gayet doğal bir şekilde hizmet yapmaktadır. Ne için? Ne için olursa olsun, bu genel toplamda hayat, canlılık için yapılan eylemdir.

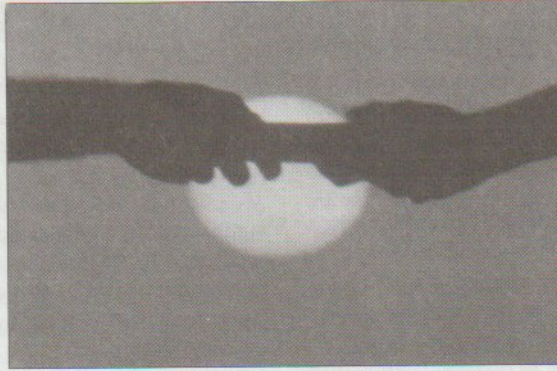
İnsanı ele alırsak, aklımıza ilk önce bir aile oluşumu gelmektedir. En temel aile bireyleri olan anne, baba ve çocuğun bu oluşum içerisinde birbirlerine yaptıkları hizmetler vardır. Bu hizmetler de hayatın doğallığı içerisinde yerini almaktadır. Daha sonra yetişkin bir insanın, herhangi bir meslek grubu içerisinde toplum için verdiği hizmetler söz konusudur.

Doktorsanız hastaları tedavi eder, öğretmenseniz öğrencilerini eğitir ve öğretir, şoförseniz insanları yerlerine ulaştırır, temizlik işçisiyseniz çevreyi temizlersiniz. Tüm insanlar bu ve benzeri meslekler içerisinde hizmetlerini yaparlar. Pekâlâ, insanların bu hizmetleri yapmalarındaki sebepler nelerdir? Bunun başında görünürdeki en önemli

sebebe para kazanma ihtiyacıdır. Hepimizin malûmu olduğu gibi, içinde bulunduğumuz hayat sistemine göre bu, insan için gerekliliktir. Hizmet yapmanın tabii ki tek sebebi bu değildir. Madalyonun bir de diğer yüzü vardır. Bu da manevî tarafıdır. Manevî taraf yerine getirilirken ağırlıklı olarak duygusal ve egosal dengeler ortaya çıkar. İnsan bu dengeleri oluşturmaya çalışırken oldukça önemli bir unsur daha ortaya çıkar; sorumluluk anlayışı. Yani insan, maddî olsun manevî olsun, tüm bu dengeler üzerinde göstereceği sorumluluk şuurunun ortaya çıkışı çok önemlidir, kanımızca. Neden? Çünkü yaptığı işin sorumluluğunu yerine getirmek için gerektiğinde tüm maddî ve manevî dengeleri sarsmayı göze alarak verilen hizmetin anlamı

yadsınamaz. Bir doktor mesaisi bitince evine giderken yolun ortasında tıbbî bir müdahaleye ihtiyacı olan birisine, "Kusura bakma benim hizmet sürem bitti!" diyebilir mi? Toplum hayatı içerisinde hizmet bu örneklerde olduğu gibi sınırlandırılabilir mi? Elbette hayır.

Hizmet gerçek anlamda, dur durak bilmeyen bir süreklilik sergiler. Yolda yürürken bir bakışınız, bir gülümseyişiniz, bir el tutuşunuz, bir merhaba deyişiniz çevrenizdeki insanlarda bir hâletin yaşatılmasını, bir eksiğin giderilmesini sağlar. Hizmet deyince, sadece sınırlı mekân ve zamanlarda yerine getirilen bir eylem aklımıza gelme-

*Hizmet gerçek anlamda,
dur durak bilmeyen bir süreklilik sergiler.*

melidir. Hayatın sürekliliği içerisinde verilen hizmet de çeşitli görüntüler altında süreklidir.

Peki hizmetin sürekliliği nereden gelmektedir?

Ruh ve bedenden oluşmuş üçüncü bir varlık olan insanın, bedeni canlı tutan ve onun şuurulu hareketini sağlayan tarafı ruhtur. Ruh varlığı, maddî mekânlarda bedenlenmeden önce plânlr yapar ve bunları, içine girdiği maddî mekânlarda uygular. Bu uygulamalar genel anlamda tüm varlık âleminde durmaksızın devam eder. Bu da yaradılışın sürekliliğinden kaynaklanmaktadır.

Hizmetin küçüğü, büyüğü, önemlisi, önemsizi olur mu? Düşünün ki sonsuz bir zincir var ve bu zincir sonsuz sayıda irili ufaklı halkadan oluşmuş olsun. Bu zincir içerisinde küçüklere önemsiz, büyüklere de önemli diyemeyiz, çünkü her halka bulunduğu yerde, kendi üzerine düşen hizmeti yapmakla sorumludur. Ve diğer ilgili halkalar da bu hizmetin yerine getirilmesinde çeşitli seviyelerde vazifelidirler. Bu vazifenin farkında olmayabilirler. Tebliğ veren bedensiz bir varlık, geçmiş hayatlarının birinde hiç önemsemeyen yaptığı bir hareketin, sebepsonuç zinciri içerisinde nerelere vardığını idrak ettiğinde yaşadığı ruh hâlini üzümler anlatmıştır. Şunu birçok insan mutlaka deneyimlemiştir ki, hayatta yapılan küçük bir hareketin, pozitif

ya da negatif çok büyük getirileri olmuştur.

Biz insanlar farkına varalım ya da varmayalım, bunu sürekli olarak yaşamaktayız. Ve bu, hayatın her anı için geçerli olmaktadır.

Hizmetten bahsederken yaşamış büyük vazifeli insanların hizmet anlayışlarını biraz irdelemenin, eksiklerimizi tamamlamada önemli işlevleri olabileceğini düşünüyoruz. Neden mi? Çünkü onlar hizmet yaparken sevgi, hoşgörü ve fedakârlık içinde hareket etmişler, insanlara karşı önyargılı olmamışlar ve doğru bildiklerini endişe ve korkuya meydan vermeden yerine getirmişlerdir.

Hizmette önemli bir ideal vardır: Karşılıksız hizmet. Bir çiçek bize kokusunu sunduğunda, bir kuş öttüğünde, bir ağaç meyvesini verdiğinde bizden nasıl bir karşılık bekler acaba? Elbette varlık olarak bir etkileşim olacaktır ama şu bir gerçektir ki, bu hiçbir zaman, insanların birbirlerinden bekledikleri gibi duygusal, egoal seviyede bir karşılık şeklinde olmamaktadır.

Ne mutlu ihtiyaçlarını sadelik içinde belirleyip karşılıksız hizmette yol katedenlere. Ne mutlu, önemli önemsiz demeden hizmet ederek yaradılış sürecine gerektiği kadar katılanlara.

Ne mutlu, maddî ve manevî endişeler içinde olmadan tarafsız ve önyargısız bir şekilde diğer insan kardeşlerine hizmet edenlere.

İnsana hizmet, Yaradan'a hizmettir. ■

DİN VE RUHSALLIK

Sık sık din ve ruhsallıktan iki farklı özellikmiş gibi söz ediyoruz. Gerçekten de öyledirler! "Din", belirli bir dinî örgüt ya da kilisenin insanî kurallarıyla (şeriat ile) yaşayan insanların mezhep kavramıdır. Sayısız sıkı kuralları vardır ve "haklılık" hâli kendi sistemini dikkate alarak ifade edilir, aynı zamanda dinsel düşünceleri farklı olanlar da yerilir.

Öte yanda RUHSALLIK, çok değişiktir. Hayatın saf, ruhsal yolu katıyen insanî yasalarla yönetilmez. En basit şekliyle bu SAF GERÇEK'tir: İçerde yaşayan Ruh'tur. Ruhsallık, HERKES'in tanrısallığını tanır. Güneş Kivılcımının her Varlık'ta bulunduğunu ve her Güneş Kivılcımına da

eşit ilâhî IŞIĞIN ihsan edildiğini bilir. Böylelikle de herkese gelişmesi için aynı Kudret Potansiyelini verir. IŞIK'ın yasaları, her bir Ruh'un kökeninde bulunur.

Kendi yolunuzu seçin ve bütün derslerin öğrenildiği ve öteki Ruhsal Seyahatiniz için hazırlanacağınız zamana kadar da o yoldaki seyahatinizi sürdürün. Her vazifenize umut, neşe, saygı ve POZİTİF NİYET'le başlayın. Vazifeniz gereği yaşayacağınız bütün tecrübelerinizde bunları hiç bırakmayın.

Her bir insan Kozmik Kaynak'tan gelen zenginliklerle kutsanmış durumdadır. ■

*New Age Teachings (Yeni Çağ Öğretileri)
Ocak/ Şubat 1995, Çev.: Cengiz CEVRE*

DOGONLAR ve

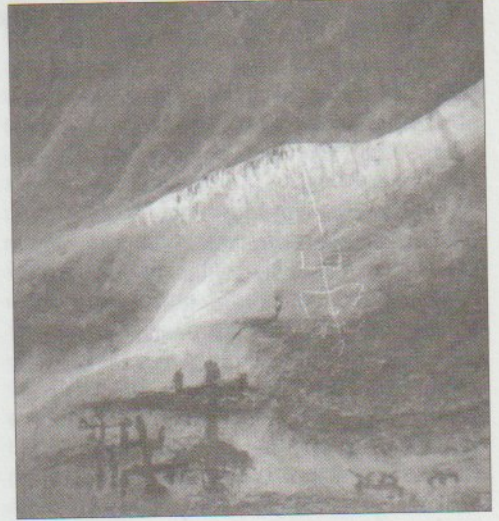
DLKEL bir Afrika kabilesi nasıl olur da tek bir teleskop kullanmadan, hiçbir zaman izah edilemeyen astronomik buluşlara imza atabilir? Dr.Karl Shuker, Dogon kabilesinin bu uzak görüşlü başarılarına yeni bir ışık tutuyor.

Dogonlar gözlerden irak yaşayan bir kabiledir; mağaralarda ve yamaç boyundaki evlerinde yaşayıp çiftçilik yapan Dogonlar Batı Afrika'da, güneydoğu Mali'nin seyrek ve kayalık yaylalarında yaşarlar.Yüzyıllar boyunca topografik ve kültürel açıdan dış dünyadan soyutlanan Dogonlar ilk bakışta, büyük olasılıkla, son derece gelişmiş astronomik bir bilgi havuzu olarak görünmeyebilir. Bu da, dış görünüşün bizi nasıl kolaylıkla aldattığını göstermektedir.

Dogon kabilesini ziyaret etmek için giden ve onlar hakkında araştırma yapan ilk batılı bilim adamlarından Fransız antropolog Dr. Marcel Griaule ve Dr. Germaine Dieterlen, 1931 yılında Dogonlarla ilk bağlantıyı kurdular ve 30 yıl süreyle Dogonlar hakkındaki araştırmalarını sürdürdüler. Bu geniş kapsamlı araştırmaları, 1946-1950 yılları arasında sonuçlanmıştır. Bu antropologlar, çalışmalarını boyunca Dogonların geleneksel mitolojisini ve kutsal inançlarını belgelediler. Dogonların bu inançları, çok uzakta bulunan parlak Sirius yıldızı (Köpek Yıldızı) hakkındaki eski bilgilerin çok farklı bir şeklini içeriyordu.

PO'NUN GÜCÜ

Dogon rahiplerine göre, onların "Po" diye adlandırdıkları küçük gizli yıldız, Sirius etrafında dönmektedir ve Sirius etrafındaki eliptik yolunu tamamlaması 50 yıl alır. Dahası, kabilenin iddiasına göre "Po", onların "Sagala" diye adlandırdıkları gizemli ve süper yoğunluktaki bir metalden ibarettir ve bu metal, dünya üzerindeki bütün demirlerden daha ağırdır. Sirius'un tasvirleri ve onun küçük yol arkadaşı "Po", Dogonların birçok sanat eserlerinde ortaya çıkmaktadır. En az 400 yıl önce yapılmış olan

Amma Serou'nun yıldızlardan düşüşü hakkındaki mitleri betimleyen Dogon mağara resimleri. Dogonlar, Sirius B'nin her 70 yılda bir aldığı pozisyona göre kutlamalar yapıyor.

ve Dieterlen tarafından incelenmiş bir heykel de buna dahildir. Gördüğünüz gibi, eğer modern bilim onların tam olarak haklı olduğunu göstermeseydi, Dogonların inanışları, folklor diye bir kenara atılabilirdi.

Sirius'un gerçekten de resmî kaynaklarca Sirius B diye adlandırılan ve çok küçük olduğu için çıplak gözle görülemeyen bir yörünge arkadaşısı vardır. Sonuç olarak bu, batı bilimi tarafından 1862 yılına kadar bilinemedi. 1862'de Amerikalı astronom Alvan Clark'ın çok güçlü bir teleskop aracılığıyla Sirius'a dikkatlice uzun uzun bakarken, onu belli belirsiz küçük bir ışık olarak fark etti. Daha sonraki çalışmaların gösterdiği üzere, "Sirius B", Sirius etrafındaki eliptik yörüngesini 50 yılda tamamlamaktadır ve Sirius'tan 100.000 defa daha az ışık saçar. Hakikaten de Sirius B, ilk kez 1970'ler gibi yakın bir tarihte fotoğraflanmıştır. İlkel Dogon kabilesi optik cihazlar kullanmadan bu gözle görülemeyen yıldızın varlığından nasıl haberdar olmuştu

SIRIUS GİZEMİ

ve bu bir yana, onun uydusunun karakteri hakkında nasıl bu kadar kesin bir bilgiye sahipti?

Bununla beraber, daha da şaşırtıcısı, Dogonların iddialarına göre, Sirius B normalin dışında bir ağırlığa sahiptir. Batı bilimi, bu küçük yıldızın beyaz bir cüce yıldız olduğunu 1926 yılına kadar keşfedemedi. Bu beyaz cüce yıldızlar; çok büyük bir yoğunluğa sahip olarak karakterize edilen bir yıldız kategorisidir. Astronomların Sirius B için yaptıkları tahmine göre, yıldızın öz maddesinin bir metre kübü yaklaşık 20.000 tondur. Bu yüzden, bir kez daha, Dogonların bu eski bilgilerinin doğruluğu tam manasıyla ispat edildi. Fakat böylesine gelişmiş bir astronomik veriyi nasıl elde ettiler? Dogonlar, Sirius B'nin yörüngesinin Sirius'a yaklaştığı zaman, Sirius'un normalden daha parlak bir hâle geldiğini ve Sirius B'nin kendi eksenini etrafında dönüşünün bir yıl aldığına da söylemekteydiler. Bu ikinci grup iddialar, modern bilimin Sirius yıldız sistemi hakkında elinde var olan bilgilerin de ötesindedir. Dogonların diğer açıklamalarının doğruluğu açısından konuya bakarsak, en sonunda bu iddiaları da doğrulandığında çok fazla şaşırmamalıyız.

YILDIZLARI GÖRMEK

Dogonların Sirius B hakkındaki bu açıklamaları, birçok astronomun dikkatini çekmesi için kesinlikle tek başlarına yeterlidir. Fakat astronomları daha da büyüleyen şey, belgelerdeki açıklamaların bunlarla sınırlı kalmamasıdır. Gri-aule ve Dieterlen, Dogonların Sirius'un etrafında dönen ikinci bir küçük yıldızın varlığına inandıklarını ve bu yıldız "emme ya", yani "kadınların güneşi" olarak adlandırdıklarını da öğrendiler. Kabilenin belirttiğine göre, bu yıldız Sirius B'ye dik açıda bir yörüngede dolaşmakta ve tipik eliptik bir yörüngeyi takip etmekten ziyade şekli dairesel olan bir yörüngeyi izlemektedir. Diğer bir iddialarına göre de, bu yıldız Sirius B'den daha büyük ve dört kat daha parlaktır.

Günümüzde, her nasılsa, geleneksel astronomi böyle bir yıldızın varlığına dair hiçbir kanıt ortaya çıkaramadı. Yoksa bazı kanıtlar var mı? 1920'li yıllar boyunca birkaç farklı astronom, Sirius'un etrafında dönen ikinci bir küçük yıldızın olduğunu teleskop aracılığıyla görüp,

bunu Sirius C diye adlandırıp rapor ettiler. Fakat astronomların bu çabuk kaybolabilen yıldızı gözetlemek için harcadıkları çabalar, o zamandan beri kötü bir şekilde başarısızlığa uğradı. Teleskopla yapılan bu kısa gözlemlerin, astronomik bir serap-tan daha önemli herhangi bir

şey oldukları acaba söylenebilir mi?

İdukça yeni olan bu bilimsel buluşu hesaba katarsak, astronomların gördükleri bu çabuk gözden kaybolabilen yıldızların, Dogonların "emme ya"sı olması gerçekten de mantıklıdır. Eğer böyle bir yıldız varsa ve gerçekten de Sirius B'den 4 kat daha parlaksa, bu, kırmızı cüce yıldızlar olarak bilinen yıldız kategorisini akla getiriyor. Bu kırmızı cüce yıldızlar, yeniden sönmeyen önce periyodik olarak, anı ve göze çarpan bir şekilde bir süre için parlaktılar. Bu yüzden de bu yıldızlar özel bir ilgi hâline gelmiştir. Eğer bir kırmızı cüce yıldız, Sirius etrafında dönüyor ve 1920'lerde kısa bir an için yanıp söndüyse bunun normalde alışılmamış olduğu düşünülebilir ama bu gerçek bir yaşam senaryosudur; bir yıldızın parlaması sırasında birçok kez birbirinden bağımsız gözlenmesi söz konusudur ama bu durum, o zamandan beri hiç tekrarlanmamış olabilir. Fakat, bu açıklama doğru olsa bile, Dogonların böylesine karmaşık bir astronomik bilgiyi nasıl elde ettikleri sorusu yine de cevaplanmaz. Gördüğünüz gibi bilim, kırmızı cüce yıldızların parlayıp sönmeye özelliğini; Dogonların "emme ya" hakkında konuştukları ilk araştırmacılar olan Gri-aule ve Dieterlen'in araştırmalarının 30-40 yıl sonrasına kadar, yani 1970'ler gibi yakın bir tarihe kadar keşfedememişti.

Konuyla ilgili olarak, Londra Üniversitesi astronomlarından Dr. Richard Donnison ve Dr. Iwan P. Williams, 1978'de, Sirius C'nin (eğer gerçekten de varsa) yörüngesinin olası karakteri hakkında kurgu biçiminde düşünülmüş detaylı bir bilimsel makale yayınladılar. Bu astronomların vardıkları sonuç, Sirius C'nin yörüngesinin olası biçiminin dairesel bir şekle yakın olduğudur. Bu da Dogonların "emme ya" için tarif ettikleri kesin biçimdir. Peki, bu sadece bir tesadüf müdür? Eğer Sirius Sistemiyle ilgili Dogonların bilgisi üzerine yazılıp çizilen şeylerin hepsi için böyle bir açıklamayı desteklemeye karar verirsek, izah edilemez rastlantıların rahatsız edici bir çoklukta işe karıştığını itiraf etmek zorunda kalırız.

JÜPİTER

Konuyu daha da çelişkili yapan şey, bu kabilenin astronomideki doğruluk payının Sirius Sistemi ile kısıtlanmamasıdır. Dogon rahiplerinin bu iki antropoloğa bildirdiğine göre; Jüpiter'in dört ayı vardı ve Satürn haleye benzeyen çemberlerle çevrelenmişti. Dahası, gezegenler güneşin etrafında dönmektedir (çoğu basit mitolojiler tersini iddia eder) ve dünya yuvarlaktır (eski folklorlarda sık sık iddia edildiği gibi düz değildir) ve kendi eksenini etrafında dönmektedir. Dogonlar, yıldızların galaksilerinden ve spiral bir biçimde olan samanyolundan da bahsetmişlerdir.

Jüpiter'in aylarının sayısı hariç, Dogonların yukarıda bahsedilen bütün iddiaları kesinlikle doğrudur. Fakat hiçbir, kompleks aletler kullanılmadan ve hesaplar yapılmadan bilimsel anlamda doğrulanamamıştı. Yine de, Jüpiter'in aylarının sayısı tamamen yanlış değildir çünkü bu büyük gezegen, bir düzineden daha fazla aya sahip olsa da, bunlardan sadece dört tanesi fark edilir büyüklüktedir.

Dogonların bu şaşırtıcı astronomik başarıları bazı astronomların dikkatini kısmen çekse de, kabul edilmelidir ki bu, umulan türden bir bilimsel merakı kesinlikle ortaya çıkarmadı. Fakat bunun için iyi bir sebep var. Bu iki Fransız antropolog, Dogonlara, Sirius hakkındaki bilgi-

lerini nasıl elde ettiklerini sorduklarında hiç beklenilmeyen ve oldukça şaşırtıcı bir cevap aldılar. Dogonlara göre, ataları, uzun zaman önce, "emme ya" etrafında dönen "nyan tolo" ya da "emme girin" diye adlandırdıkları bir gezegenden gelen garip bir yabancı ırk tarafından ziyaret edilmişti. Kabileye göre, Nommo diye adlandırdıkları bu varlıklar hem karada hem suda yaşayabilen bir yaşam tarzına sahiptiler ve son derece eğitimliydi. Dogonlar, Nommolara deniz varlıkları biçiminde; pullu, ufak cüsseli olarak ve bir balığın kuyruğunu insanımsı bir gövde ve bir başla biraraya getirerek betimlemişlerdir. İddialarına göre bu varlıklar, ışıklı bir sandık içinde gelmişler, girdap gibi hareket eden muazzam bir toz bulutu yaratarak ve yoğun bir gürültü yayarak karaya inmişlerdir. Kabilenin bahsettiğine göre, ışıklı sandık yere indiğinde yıldıza benzeyen bir nesne gökyüzünde sabit kalmıştır. Dogonların ışıklı sandık diye bahsettikleri bir tür uzay mekiği olabilir mi? Yıldız diye bahsedilen nesnenin de ana gemi olması mümkün müdür?

Bu noktada, birçok astronom dikkatlerini Dogon gizeminden geri çekmeyi tercih etmişler ve ilgilerini, başka yerlerdeki yıldızların sırlarını ve gizemlerini aramaya yöneltmişlerdir. Fakat 1967 yılında bu konu, çok önemli bir araştırmacının dikkatini çekmiş ve ondan sonraki sekiz yılını bütün bu konu üzerinde çok dikkatli ve çok detaylı bir şekilde çalışarak harcamıştır. Philadelphia Üniversitesinin "Doğu Bilimleri ve Sanskritçe" bölümünden mezun olan ve aynı zamanda Kraliyet Astronomi Derneğine de üye olan Robert Temple, 1976'da Dogonlar hakkındaki keşiflerini içeren ve gerçekten de büyüleyici olan *Sirius Gizemi* adlı kitabını yayımlamıştır.

Temple'in bu kitabı sadece Griaule ve Dieterlen'in yürüttüğü Dogonlar hakkındaki kapsamlı araştırmaları belgelemekle kalmaz, aynı zamanda, kendi çalışmasının detaylı analizlerini ve Dogonların kendi kökenlerini de içermektedir. Yazar bu çalışmasında, Dogonların Sirius Sistemi hakkındaki derin bilgilerinin kökeninin gerçekten de dünyasal olmayan yanına dair bazı ikna edici kanıtlar sunmaktadır. Nommolarla

Ahit Sandığı bir tür mekik aracı mıydı?

Yıldız, bir ana gemi miydi?

karşı karşıya gelinen bu olay, modern Dogonlar için fazla bir özellik taşımamaktadır çünkü bu olay, çok daha uzun bir zaman önce olmuş ve Mali'den çok daha ötede meydana gelmiştir.

Temple, çalışmaları boyunca şunları öğrendi: "Bizim, Mali'deki Dogon kabilesinden öğrendiğimiz Sirius geleneğini eski Mısırlılar da aynen biliyorlardı." Ama devamı da var: "Biliyoruz ki Dogonlar, kültürel ve büyük bir ihtimalle fiziksel olarak da Limnos'lu Yunanlıların soyundan gelmekteydiler. Bu Limnos'lu Yunanlıların iddia ettiklerine göre, onlar da "Argonotlar"ın (*) soyundan gelmektedirler. Limnos'lu Yunanlılar, Libya'ya gitmişler, Garamantiyanlar olarak (Herodot tarafından tarif edildiği gibi) batıya doğru göç etmişler ve güneye sürülmüşlerdir. Aradan yüzyıllar geçtikten sonra da Mali'deki Nijer nehrine ulaşmışlar ve yerli zencilerle kabileler arası evlilik yapmışlardır."

"Dogonlar, Sirius gizemi hakkındaki bilgilerini en kutsal ve en gizemli inançları olarak korumuşlardır. Mısır'ın önceki soylarından, Danaos (Argos'un (**)) kralı) tarafından alınan bu bilgi, Yunanlılara, Yunanlılardan Libya'ya ve oradan da en sonunda Mali'ye ulaşmıştır. Biz de böylece, M.Ö. 3.000 yılındaki hanedan-öncesi Mısırlıların ve Dogonların Sirius A (Köpek Yıldızı), Sirius B ve Sirius C yıldız sistemleri hakkındaki olağanüstü bilgilerinin izlerini takip etmiş olduk."

BABİLLİ BALIK İNSANLAR

Dogonlar, Nommo'ları oldukça gelişmiş, hem karada hem de suda yaşayabilen deniz varlıklarına ve su tanrılarına benzetmiş ve aynı zamanda onları çoğu kez uygarlık gelişimine katkıda bulunan öğretmenler olarak betimlemişlerdir. Temple'in çalışmaları, bu betimleme ile eski Akdeniz ve Ortadoğu mitolojisindeki ilk insanlara ve hatta diğer tanrılara gelen yol göstericiler arasındaki morfolojik paralellığe dikkat çeker. Eğer bu coğrafik bölge Dogonların kökeninin bulundu-

ğu bölgeyse, o zaman Nommaların da benzer bir şekilde, bu bölgenin su tanrıları hakkındaki hikâyelerinden "geldiğini" farz etmek mantıklıdır. Bu efsanelerin belirtildiği bu kitaptaki örne-

neklerin sayısından anladığımız kadarıyla, bu hikâyelerin sayısı oldukça çoktur.

Hem suda hem karada yaşayabilen bu varlıklar, kronolojik olarak, ilk önce Babil balık insanlar olarak meydana çıkmışlardır. Bu varlıklar, Babililerce "Annedoti" adıyla, yani "tikindirici" olarak bilinmektedir. Ama tahammül edilemeyen bu kötü görünüşlerine rağmen, kendi öğretilerini kabul ettir-

mede ve medeniyetin önemli ve temel prensiplerini öğretmede Babililer üzerinde yeteri derecede etkili olmuşlardır. Annedoti'lerin en önemli üyesi olan Oannes, eski Babil tasvirlerinde garip, balık ve insan karışımı, sakallı bir adam başı ile onun altında bir balığın başı biçiminde ve bir balığın vücudu ile bir insan vücudunun arka kısmı birleşmiş olarak betimlenmiştir. Babil efsanelerine göre, bu su tanrısı insanlığı eğitmek için gündüz karaya çıkar ve gece İran Körfezi'nden tekrar suya dalarmış. İran Körfezi ise Oannes'in içinde yaşadığı Apసు diye adlandırılan su altı sarayının olduğu yerdir.

Oannes'e eşdeğer olarak, Filistin'deki Philistia bölgesinde (bugünkü İsrail) Dagon diye adlandırılan insan vücutlu ve balık kuyruklu bir varlık daha vardı. Batıya doğru ilerlersek, kuzeydoğu Mısır'daki Pharos ise, "Denizlerin Yaşlı Adamının Evi" dir. Bu yaşlı adam, göçebe olarak hem suda hem karada yaşayabilen ve Prote-

(*) Argonot: Yunan efsanesine göre Argo adlı bir gemide Jason ile beraber altın postu bulmak için gemiyle seyahat eden kişi.

(**) Argos: Yunan şehir devletlerinde bir kent.

us olarak bilinen bir varlıktır. Proteus, Oceanus'un oğludur ve ünü eski Yunanlılara "Kâhin" olarak taşınmıştır. Buna ilâveten, Yunanlıların geleneksel efsanelerinin kendilerine özgü bir şekilde iddia ettiklerine göre de Proteus, Sirius'un öfkesinden korunmak için sık sık bir mağara içine saklanmış.

Acaba bunlar, Dogonların Nommoları ortaya çıkarması için ilham vermiş olamaz mı? Kabul etmeliyiz ki, bunun gibi radikal olan her senaryo, haklı bir eleştiriyi üstüne çekmelidir. Temple'ınkilere karşı olan belli başlı teoriler ilk kez birkaç yıl önce bilim yazarı Ian Ridpath ve ünlü Amerikalı astrofizikçi Dr. Carl Sagan tarafından halka sunuldu. Onlar bu durumu ihtimal hesabıyla şöyle değerlendirdiler: Dogonların astronomik bilgilerinin kaynağı dünya dışı olmaktan ziyade daha çok dünyasal kökenlidir.

1920'lerin sonlarında, Sirius B'nin varlığı, karakteri ve süper yoğunluğu hakkındaki bilimsel detaylar batı dünyasında popüler literatüre girmeye başlamıştı. Ridpath ve Sagan'ın iddialarına göre, aynı dönem boyunca Mali'ye seyahat eden batılı misyonerler muhtemelen bu yıldızdan Dogonlara bahsetmiş olabilirlerdi ve Dogonlar misyonerlerin bilgileriyle, kendi bilgilerini birleştirmiş olabilirlerdi. Böylece, aradan zaman geçtikten sonra, Griault ve Dieterlen'in 1931'de Dogonları ziyaretiyle başlayan bu olay sonucunda, bu bilgi, onların geleneksel inançlarının esaslı ve bildik bir parçası hâline dönüşmüştü.

KÜLTÜREL KİRLENME

İlk bakışta, bu çok makul bir çözüm olarak gözükebilir ama şu kesin ki eski ve soyutlanmış kabilelerin, daha gelişmiş toplumlardan tesadüfî bir şekilde (bazen de amaçlı bir şekilde) gelen ziyaretçiler ve arabulucular tarafından kültürel açıdan etkilenmiş olmaları ve bu ziyaretçilerin modern bilgileri ve kavramları onların kafalarına aşılmaları ilk değildir. Sonuç olarak, bugün birçok bilim adamı bu duruma kabul edilebilir gözûyle bakmaktadır ya da bu durumu daha çok Sirius gizemiyle ilgili açıklamaların alternatif bir bakış açısı olarak görmektedir.

Temple'a göre, bu değerlendirme tam anlamıyla eksiktir. *Fate* dergisinin Ekim 1990 sa-

yılı makalesine bakacak olursak, Temple, bu varsayılan çözümü kontrol etmek amacıyla bazı açıklamalar yapıyor. Temple'ın Dogon bölgesine ilk misyonerlerin ne zaman gönderildiği hakkında bilgi almak için yazdığı, Mali'deki Misyonerler Birliğinden cevap olarak, ilk misyonerlerin 1949 yılında, yani Fransız antropologların Dogonların Sirius verilerini belgelemelelerinden çok zaman sonra geldikleri haberini almış. Buna ilâveten, 400 yıllık Dogon heykeli daha erken zamanlarda ün kazanmış ve öteki sayısız geleneksel Dogon sanat eserlerinin Sirius, Po (Sirius B) ve emme ya'yı içeren betimlemeleri de meşhur olmuştur. Bu bariz anormallik, birkaç yıl önce Dr. Dieterlen heykeli bir BBC televizyonu röportajı sırasında herkese gösterdiğinde; hem Batılı inananlar hem de şüpheçiler, Dogonların bu bilgileri misyonerlerden aldıkları yolundaki iddianın "saçma"lığını gördüler.

HER ŞEY AÇIKLIĞA KAVUŞACAK

Dogonların Sirius yıldızı hakkındaki bilgilerini, günümüzün Batılı ziyaretçilerinden elde etmedikleri hakkındaki Temple Teorisi, astronomik teknolojiye olağanüstü ileri gelişmelere yol açacaktır kuşkusuz. Dogonların Sirius hakkındaki bu bilgileri de açıklığa kavuşturulacaktır. Emme ya'nın gerçekten de var olup olmadığı ve gerçekten de var ise Dogonların diğer iddialarının da doğru olduğu anlaşılacaktır.

Fakat Dogonlar bu bilgilerini kimlerden aldılar? Büyük bir ihtimalle bu bilgi uzun zaman önce yok olmuş ve bizimkinden çok daha gelişmiş olan bir medeniyetten gelmedir. Peki, bunun izlerini nerede aramalıyız? Zamanın ufalanıp parçalanmış tozlarının içinde mi? Yoksa o çoktan geçip gitmiş zamanların ayaklarımızın altındaki izlerinde mi? Ya da başımızın üstündeki gökyüzünde parıldayan binlerce yıldız arasında mı?

Evet, dedikleri gibi, bu başka bir hikâyenin başlangıcı... ■

Uri Geller's Encounters dergisi, Kasım 1996 sayısından çeviren: Dilek YILMAZ

METAPSiŞİKÇİ SIR OLIVER LODGE

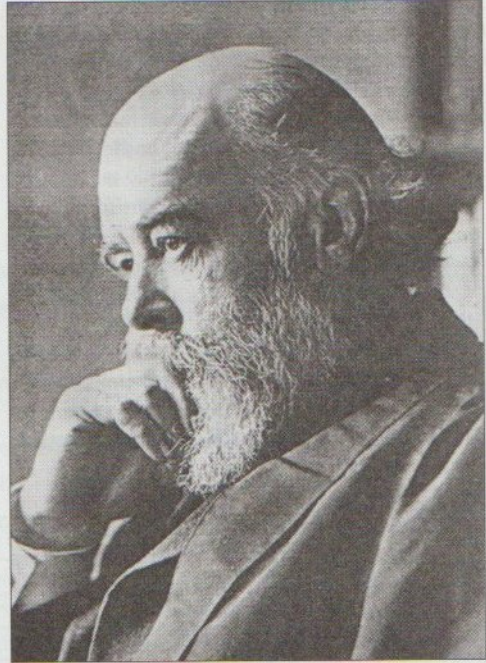
SIR Oliver Lodge, 1851'de İngiltere'de doğdu. Çağının önde gelen bilim adamlarından biri olan Lodge, elektromanyetik dalgalar, yıldırım, telsiz-telgraf, optik, elektrik, eter fiziği gibi konularda araştırmalar yapmıştır. Uzun yıllar Birmingham Üniversitesi Rektörlüğünü yapan Lodge, aynı zamanda uzun yıllar üyesi olduğu İngiliz Royal Society'nin, yani Kraliyet Akademisinin başkanlığını yapmıştır.

Sir Oliver Lodge, metapsişik konularla ilgilenmeye, 1884'te Londra Ruhsal Araştırmalar Derneğine üye olduktan sonra başlamıştır. Özellikle telepati ile meşgul olduğu yıllarda bilimsel araştırmalarda ve birçok alanda önderlik yapıyordu. Örneğin 1894 yılının 14 Ağustos günü Oxford'daki İngiliz Kurumu Toplantısında radyo-telgrafı (telsiz telgraf) ilk kez gözler önüne serdiğinde, bu işi Marconi'den tam bir yıl önce gerçekleştirmiş oluyordu. Ancak üne kavuşan Lodge değil de Marconi olmuşt!

Sir Lodge, F.W.H. Myers ve Fransız fizyolog Dr. Charles Richet (1850-1935) ile birlikte İtalya'ya giderek, ünlü fizik medyom Eusapia Palladino'yu (1854-1918) yakından incelemiştir. Ayrıca Bayan Piper, Leonard, Verrall, Thompson gibi ünlü bayan medyomlarla fizik tezahürlerle ilgili araştırmalar yaptı. Böylelikle de spiritüalizme doğru yöneldi. Lodge'a göre **bilimsel ve psişik araştırmalar, beşeriyet olgusu hakkında bilgi edinmek üzere yürütülen araştırmaların birbirini tamamlayan parçalarıydı.** Bunları birbirinden ayırmamak gerekirdi.

Sir Oliver Lodge, 1915 yılında I. Dünya Savaşı'nda ölen oğlu Raymond'un ölümünden sonra, bu konudaki araştırmalarıyla, ölümden sonra hayatın varlığına olan inancını artırmıştır. Lodge, *Raymond ya da Yaşam ve Ölüm* (Raymond or Life and Death, London, Methuen, 1916) adlı kitabında, I. Dünya Savaşı'nda ölen oğlu Raymond'un 1915 yılında incelemekte ol-

duğu ünlü İngiliz trans medyomu Bn. Gladys Osberne Leonard (1882-1968) vasıtasıyla verdiği mesajları anlatmakta ve bu irtibatın, oğlunun mevcudiyetinin ölümünden sonra da sürdüğüne dair kendisini kesinlikle ikna ettiğini belirtmektedir. Bu konuda şunları söylemişti:

Sir Oliver Lodge

"İnsanın şahsiyeti ve zekâsının faaliyeti, ölümden sonra yalnız devam etmekle kalmaz, aynı zamanda dünyada kalan insanlarla görüşme hâline geçmek ister. Ve bunda başarılı da olur. Bu türden vakaların en iyi ve basit açıklaması ancak bu şekilde yapılır."

Sir Oliver Lodge şöyle devam ediyor:

"Ben şunu tamamen tespit etmiş bulunuyorum ki, beden dışındaki ruhlarla biz insanlar arasında görüşmek mümkündür. Dünyada gö-

rüşmelerin, şu anda yaşayan insanların birbirleriyle görüşmelerinden ibaret kalmayacağını düşünmek imkânını bize veren deliller mevcuttur. Bunlar, başka âlemlerdeki varlıkların hayat şartları hakkında son derece güvenilir ve net bilgiler vererek, bizimkinin üstünde bir bilim ve kudretleri kullanmamıza olanak vereceklerdir.”

Sir Oliver Lodge, bilim adamları için şöyle söylüyor:

“Ruhsal ve pisşik olaylar, gelişigüzel fizik sistem içinde mütalâa edilemezler. Onun içindir ki, söz gelimi hiçbir temas vaki olmadan, eşyanın kendi kendine hareket etmesi veya uzaktan tesir yapmaları gibi olayları bir fizikçinin inkâr etmeye hakkı yoktur. Zira ancak, ışık, ses, elektrik, mıknatıslık gibi olaylardan bahsetmek onun uzmanlığı dahilindedir.”

Gerek Bayan Piper'in gerekse Bayan Leonard'ın üzerinde yürüttüğü araştırmalar Sir Oliver Lodge'ü ölüm ötesi yaşamın başlıca savunucularından birisi hâline getirmiştir. Bu konuda söyledikleri, birçok deney yaptıktan sonra artık kesin sonuca vardığını bilen bir bilim adamının sarsılmaz kanaatini dile getiriyordu:

“Sizlere, öldümden sonra varlığımızı sürdürdüğümüzü söylüyorum. İrtibat kuran kişilerin, kendilerini tanıttıkları olduklarını kanıtladım. Varılacak sonuç şudur ki, **ölüm ötesi yaşam, bilimsel araştırmalar ile bilimsel olarak kanıtlanmıştır.**”

Sir Lodge, zekâyı, fizik maddeden bağımsız olarak mevcut olabilen ve “Eter”i doğrudan, fizik maddeyi ise dolaylı olarak etkileyen bir şey olarak görüyordu. Bu, tamamıyla Kardec'i yansıtan bir görüştür. Lodge'un “Eter”i ile Kardec'in “perispiri”si arasında tam bir paralellik mevcuttur. Lodge, “Bilimsel Görüş Açısından Ölüm Ötesi Yaşam İhtimali” adlı yazısında, bunu doğrulamak için şöyle diyordu: “Bir fizikçi olarak şunu söylemek isterim ki, **madde üzerindeki eylemlerimizin çoğu, muhtemelen de hepsi “Eter” vasıtasıyla harekete geçirilir:** Bazıları aşikâr bir şekilde, elektrik motorlarıyla sağlanan sevk edilme gibi, diğerleri ise o kadar bariz olmayan bir tarzda, son derece gerçek bir şekilde. Söz konusu güç, boş mekânı nerede aşabiliyorsa orda harekete geçirilir. Çünkü, atomlar hiçbir zaman temas hâlinde değildir...”

Sir Oliver Lodge şöyle devam etmiş:

“Herhangi bir şeyi sadece madde açısından tam ve komple olarak anlamamıza imkân yoktur. Bir 'biçimlendirici prensip' vardır. Bu, daha karmaşık yapıdaki moleküllerle uğraşabilmektedir. Bu moleküller, maddenin atomlarıyla ya da daha çok bu atomların gruplandırılmasıyla oluşturulmuşlardır. Böylece bu moleküllerin güneşten aldıkları enerjinin de yardımıyla, madde ötesi varlıklar kendilerini, bildiğimiz şekilde, madde ile ilişkili olarak tezahür ettirebilmektedir.”

Sir Oliver Lodge, **fizik maddenin, gerçekte madde ötesi bir tamamlayıcı unsur tarafından biçimlendirildiğini, kontrol edildiğini ve düzenlendiğini** öne süren ilk bilim adamlarından biriydi. Bu konuda şu söz söylemiştir:

“Beşerî bedenin biçimi, biçimlendirici ve düzenleyici prensibe bağlıdır, yoksa sağlanan besine değil.”

Sir Oliver Lodge, birlikte çalışmalar yaptığı Londra Ruhsal Araştırmalar Derneği için şöyle ifadeler kullanıyor:

“Yarım yüzyıldır süren normalüstü psikolojik olaylar, yalnız halkın dikkatini çekmekle kalmamış, pozitif bilim kolunda büyük bir otorite olan akli başında bilgin ve edebiyatçılardan kurulmuş olan Londra Ruhsal Araştırmalar Derneği 28 yıldan beri olumlu faaliyetler göstermektedir.”

“Derneğimizce yapmış olduğumuz deneylerin sonucunda şunu keşfetmiş bulunuyoruz ki, rahmetli dostlarımızdan Myers'in, Hodgson'un, Guiney'in ruhları, çeşitli medyomlarla temas geçerek, öteâlemde yaşadıklarını ısrarla bize söyleyip anlatmak için rol almışlardır. Bu bilgin dostlarımızın ruhları, hayatlarına ait sorduğumuz özel sorulara olumlu cevaplar vermektedirler. Biz bu kanaate ne kolayca, ne de çabucak varmış değiliz. Günlük yaşantımızdaki arkadaşlarımızın kişilikleriyle ilgili bilgileri bu dostlarımızın ruhlarıyla alıyorduk ve bunları bile yeter derecede saymıyorduk. Daha kesin kanıtlar arıyorduk. Ve işte ancak bu kanıtları elde ettikten sonradır ki, dostlarımızın ruhları ile konuştuğumuza kanaat getiriyorduk.”

Sir Oliver Lodge, ruhlarla görüşmeler için

de şöyle söylüyor:

“Ruhlarla görüşmeleri ispat eden gayretler yalnız hissimizden gelmiyor. Bu görüşmelerin doğruluğunu bilimsel alâka ve vazifeye bağlı gayemiz ispata yardım ediyor. İşte böylece hepimiz, uzun bir sabırla yaptığımız devamlı çabalar sonucunda elde edilen deney sonuçlarından sonra bu görüşmelerin doğru birer vaka olduğuna kanaat getirdik.”

Sir Lodge, ruhlarla temas hakkında şunları ekliyor:

“Yaptığım deneylerde sadece hissimi değil, zekâmı ve bilimsel amacımı rehber edinerek ruhlarla konuşmanın mümkün olduğunu söylüyorum. Bundan önce de, halen öteâlemde varlığını sürdüren, Ruhsal Araştırmalar Derneği'nin eski üyelerinden oluşan kişiler ve Myers de bunu kanıtlamışlardı. Fakat önceden kanıtlanmış olan bir şeye yeni kanıtları eklemek, eskilerin değerini azaltmaz.”

Sir Oliver Lodge, bilimsel ve felsefî metapsişik alanda 30'dan fazla eserin sahibidir. 1922 yılında Walwort'ta verdiği konferansta

30 yıllık devamlı ve sabırlı çalışmalarını şöyle özetlemiştir:

“Ben şu fikirde karar kılıyorum ki, beden öldükten sonra insan ruhunun yaşadığının ispatı, bilimsel inceleme yollarıyla sabit olmuş bir hakikattir.”

Sir Oliver Lodge 1940 yılında bu dünyadan ayrılmıştır. Kendisi metapsişik bilimine önemli hizmetlerde bulunmuş asil bir deneyciydi. Bilim adamlarının metapsişikte oynadığı önemli rolü başlatan öncülerden birisiydi. Günümüzdeki bilim çevrelerinin, özellikle de yurdumuzdaki bilim çevrelerinin metapsişik araştırmalar ve çalışmalardaki bilgisizliklerine baktığımızda, 1850'lerde yaşamış olan Sir Oliver Lodge gibi kişileri çağının ilerisinde, geleceği gören, esnek ve samimî tavırları dikkatleri üzerine toplamaktadır. Günümüzden yüz-yüz elli sene önce Batı dünyasında yaşamış olan büyük bilim adamlarının ruhsal ve metapsişik konular da yapmış oldukları çalışmalar, günümüzde yeterince bilinmemektedir. ■

Ekim 1998 / ERGÜN ARIKDAL VIDEO KONFERANSLARI

Sevgili okuyucularımız, EKİM ayında Üstat Ergün Arıkdal'ın çeşitli zamanlarda Vakıf Merkezi'nde vermiş olduğu konferanslarından oluşan bir video konferans dizisi sunulacaktır.

Cumartesi günleri yapılacak olan bu seminerin saatleri 14.00-16.00 arasındır.

Konferansların izlenmesi sırasında ara verilmeyecektir.

Tüm okuyucularımızı bu gösterime bekliyoruz.

03 Ekim	Ruhsal Söyleşiler
10 Ekim	Ruhsal Söyleşiler
17 Ekim	Ruhsal Söyleşiler
24 Ekim	Vazife
31 Ekim	Ergün Arıkdal'ın yaşam öyküsü

BAKIRKÖY ve ÇEVRESİNDEKİ İZLEYİCİLERİMİZE DUYURU

Vakfımız, Bakırköy Belediyesi Kültür Merkezi ve Sanat Merkezi'nde her ayın son çarşamba günü, saat 15.00-17.00 arasında konferans düzenleyecektir.

Tüm dinleyicilerimiz davetlidir.

23 Eylül 21 Yüzyıl Eşiğinde İnsanlığın Durumu Fulya AYKAÇ

DUYULARIMIZIN ÖTESİNDEKİ ESRARENGİZ DÜNYA

Beş duyunun erişemediği bir dünyanın varlığına inanan bilgiler artıyor. Yanımızda olmayanların mesajları ve uzaklarda olagelmış olaylar hakkında bilgi sahibi olabilmemiz, onların haklı olduklarını gösteriyor.

Dr. Louise E. RHINE

AMERİKA'NIN Georgia eyaletinde bir sabah kahvaltısında, genç bir öğretmen kız, elindeki çatalı sofranın üzerine fırlatarak, o sıralarda açık denizlerde olan genç gemi mühendisi nişanlısının tehlikede olduğunu haykırdı:

"Her an havaya uçması mümkün!" diye bağırarak koştu ve radyonun düğmesini çevirdi. Tam o sırada, ajans haberlerinde, bir geminin ambarındaki patlayıcı maddelerin parladığı ve geminin uçmasının dakika meselesi olduğu bildiriliyordu. Gemi, kızın nişanlısının gemisiydi. Sonunda, patlayıcı maddeler kontrol altına alındı ve gemi kurtuldu. Öğretmen, tehlikeyi nasıl sezdiğini bir türlü anlatamadı.

Washington'da da bir kadın akşam yemeğini hazırlarken birdenbire, "Babam öldü! Onu koltuğunda otururken gördüm!" diye bağırды. Ailesi onu, hayal gördüğüne inandırmaya çalıştıysa da az sonra başka bir eyaletteki evinden gelen telgraftan, adamcağızın koltuğunda otururken kalp krizinden öldüğü öğrenildi.

Pennsylvania'da başka bir kadın, rüyasında dört küçük oğlunun yüzmeye gittiklerini, dokuz yaşındakinin üzerinde de kırmızı mayo olduğunu görmüştü. Rüyanın daha sonraki bir safhasında, çocuklar girdaba kapılıyorlardı. An-

ne bunun üzerine suya atılıyor ve kırmızı mayolusu hariç, hepsini kurtarıyordu. Sonra uyandı. Haftalardan sonra, dokuz yaşındaki oğlu girdaba kapılarak boğuldu. Üç tane mavi mayosu olmasına rağmen, tesadüfen o gün ağabeyinin kırmızı mayosunu giymişti.

Bunlar, Duke Üniversitesinin Parapsikoloji Laboratuvarının dosyalarından rastgele derlenmiş olaylardır. Bu hayret verici olaylar, parapsikologların DDA (duyular dışı algılamalar) dedikleri gücün sonucu olabilir mi?

Tabiatıyla her şaşırtıcı olay DDA ile ilgili değildir. Bir DDA denemesi, insana, gerçeğe uyan bir mesaj vermelidir. Daha önemlisi, bu mesajın, duyular yoluyla, hafıza, muhakeme, sonuç çıkarma yahut tahmin gibi zihni işlemler sonucunda elde edilmiş olmaması da şarttır. Bu iş nasıl olabiliyor? Pennsylvania'da bir kadın, nasıl olmuş da geleceğe bir bakış atıp oğlunun boğulacağını ve hatta nasıl boğulacağını görebilmiştir? Zihnin ne olduğu ve nasıl çalıştığı, bilimin bugün hâlâ meçhulü olduğuna göre, bu soruya tam bir cevap verilememektedir. Bununla beraber, en büyük kısmı anlaşılammış Psi denilen bir zihin yeteneğinin varlığını kabul etmekle, az çok bir şeyler açıklanabilir. (Psi'nin incelenmesi psikik araştırma diye tanınmakta iken son yıllarda parapsikoloji adını almıştır.)

Telepati ve uzakta olan şeyleri görmenin ikisi de psi'nin görünüşleridir. Telepati'de bilgi, başka kimselerin düşüncelerinden, uzakta olan şeyleri görmede ise olaylardan ve cisimlerden gelir. DDA'nın üçüncü bir tipi de vardır; bunda, henüz ortaya çıkmamış olaylar hakkında bilgi edinilir. Çoğu psi olayları, bu üçünden birinin veya her üçünün birleşmesinin sonucudur.

Telepati'nin iki zihin arasındaki bağlantısı, iki kişi arasında doğan ilgi ve duygu bağıyla anlatılabilir. Meselâ, yeni bir üsse atanan genç bir subayın karısı, bir akşam televizyon seyrederken, 500 km uzaktaki baba evini telefonla araması için, içinde bir zorlama hissetmişti. Telefona ağlamaklı bir sesle cevap veren annesi oldu:

"Ah kızım, deminden beri telefonun başında oturuyor ve kocanın yeni üssünde seni nasıl buldurup babanın bir kalp krizi geçirdiğini haber vereceğim diye düşünüyordum."

Göze görünmeyen şeyleri görmek de telepati kadar sık geçmektedir. Bunların birçoğları, başta mücevherler olmak üzere, kayıp eşyayla ilgilidir. Bir kadın bulaşık yıkamadan önce, yüzüklerini çıkarmış ve bir dolabın rafının üzerine bırakmıştı. Akşam üzeri aklına gelip onları arayınca, rafın üzerinde olmadıklarını gördü. Kendisi ile kocası ilkin mutfağı, sonra da bütün evi boşu boşuna aradılar. Derken kadın birdenbire buzdolabına gitti, buz kalıplarından birini çekti; bir de ne görsün, yüzükler orada buz küllerinden birinin içinde donmuş değiller miy-

di? Kocası, dolaptan bardak alırken, farkında olmaksızın onları raftan buz kutusunun içine düşürmüştü. Kadın bu konuda, "Beni, o buz kutusunun içine bakmaya sevk eden gücün ne olduğunu bilemiyorum." demiştir.

New Jersey'li bir kadın da, iki yaşındaki kızını kocasıyla bırakarak alışverişe çıkmıştı. Sonradan şunları anlatmıştır:

"Yarı yola varmıştım ki içimde bir his bana hemen eve dönmem gerektiğini söyledi. Müthiş bir korku benliğimi kapladı. Otobüsten indiğim gibi, hemen bir başka otobüsle evin yolunu tuttum. Kocamla kızım divanın üzerinde uyuyordu, kocam uyurken küçük kızım havagazı muslukları ile oynamış ve onları açık bırakmıştı. Sonra, divana babasının yanına tırmanmış ve o da uyuyakalmıştı."

Bu durumda, uyuyan koca, karısına bir telepati mesajı göndermiş olamayacağına göre, kadında, uzakta olan şeyleri görme duygusu vardı.

Erçeği ne olursa olsun, "psi", mesafeleri hiçe saymakta ve insanlar, cisimler yahut olayların arasında ister bir oda ister bir kıta veya okyanus olsun, aynı derecede kolaylıkla etkisini gösterebilmektedir. Geçmişte, kehanetin, bazı yüksek din adamlarına, kâhinlere ve mistiklere özgü esrarengiz bir kudret olduğu sanılırdı. Fakat Duke Üniversitesinde yapılan denemeler, sıradan kimselerin de bazen, henüz olmamış olayları görebildiklerini göstermektedir.

25 yıl kadar önce, bir yaz günü, Iowa eyaletinde mutlu bir genç kız, o akşam gideceği bir baloyu düşünerek işten evine dönüyordu. Sonradan o da şunları anlattı:

"Birdenbire içimde müthiş bir sıkıntı hissettim. Bu sıkıntı bütün akşam üzerimden gitmedi. Hep beraber baloya gitmemiz için, birçok arkadaşlar bizim eve gelmişlerdi. Ama ben evde kalmaya karar verdim.

Kız kardeşim Frances de baloya gidenlerin arasındaydı. Korku içinde ona, 'O otomobile binme, Frances. Buna bin!' diye haykırdım. İkinci otomobil yeni bir modeldi. Ertesi sabah 2.30'da Frances bir otomobil kazasında can verdi. Yeni otomobil fazla hızlı gitmediği için, arkadaşlarıyla eski otomobile geçmişti."

Bazı hayaller ise hem göze, hem de kulağa hitap ederler. 14 Mart günü saat tam 3'de, New York'ta genç bir kadın, İtalya'daki babasının, "Maria! Maria!" diye bağırarak sesiyle uyanmıştı. Kadıncağız korku içinde yatağının içinde oturunca, pencerenin dışında babasının yüzünü gördü. "Baba!" diye haykırması üzerine, hayal kayboldu. Bu hikâyeyi duyan kızın ailesi, gülüp geçtiler. Fakat üç gün sonra İtalya'dan bir telgraf aldılar; Maria'nın babası, 14 Mart günü, New York saatıyla 3'te ölmüştü.

Koku almaya dayanan hayaller de vardır. Brooklyn'de bir kadın, sabahın 2'sinde duman kokusu duyarak uyanmıştı. Yatağından kalkıp sobayı ve ocakları kontrol ettiyse de hiçbir şey bulamadı. Sebebinin kendi bilmiyordu. Birdenbire, dokuz kilometre uzaktaki dükkânında bir şeyler olmasından korktu. Otomobiline atlayıp oraya gidince, dükkânın duman içinde olduğunu gördü. Arkadaki odada kocası baygın yatıyordu. Elinden düşürdüğü sigara, üzerinde yatığı divanı tutuşturmuştu.

Duke Üniversitesinin koleksiyonunda, faciaların veya faciaya yakın olayların çoğunlukta olması, DDA'nın mahiyetinden çok, insan tabia-

tının sonucudur. Birçoğumuz, hayatın mutlu veya alelâde olaylarını oldukları gibi kabul etmekte, buna karşı olağanüstü olayların ve özellikle felâketlerin etkisi altında kalmaktayız.

Bir zamanlar, psi'nin sadece İskoçyalılar, İrlandalılar ve Çingeneler gibi ırk gruplarına özgü olduğu sanıldığı hâlde, şimdi böyle bir sınırlama olamayacağı anlaşılmıştır.

Psi, zekâ derecesiyle ilgili değildir. Bazı şartlar altında, DDA derecesi, dışa dönük kimselerde kısmen daha yüksek olma eğilimini gösterebilir. Tahmin edildiğine göre, herkeste psi vardır, ancak buna karşı takınılan tavır, kişilik özellikleri ve bazı şartların biraraya gelmesi, bu yeteneklerin bazı kimselerde daha çok göze çarpmasına sebep olmaktadır. Birçok kimselerin başından psi tecrübelerinin geçtiği, ancak bunların farkında olmadıkları sanılmaktadır.

Psi'yi kontrol etmek ve kullanmak, yani uzaklardaki olaylar, başkalarının düşünceleri ve henüz olmamış olaylar hakkında bilgi edinmek, nispeten genç bir bilim olan parapsikolojiyi geliştirmemizle mümkün olacaktır. Artık insan zihninin, duyarının sınırları içinde hapsolmeyecek kadar geniş olduğu anlaşılmaktadır. ■

• Ruhsal Aktüalite •

MÜZİKTEN HOŞLANMIYORLARDI

1974 yılında annem, erkek ve kız kardeşimle birlikte Kansas'ta, eski bir çiftlik evinde yaşamıştık. Ev kesinlikle tekinsizdi fakat şu olay olana kadar hiçbir sorun yoktu.

Gerçekten çok kötü bir kar fırtınası vardı ve günlerce evden dışarı çıkamamıştık. Oyunlar oynadık ve müzik albümlerimizi dinledik. Annem, kız kardeşim ve ben mutfakta oyun oynuyorduk ve en çok sevdiğimiz albüm olan Donovan'ın "Season of the Witch (Cadılar Mevsimi)"ni dinliyorduk. Ansızın pikaptan korkunç

bir cızırtı duyduk. Dönüp baktığımızda, pikabın çevresinde oturan ve plağın üstünde derin bir çizik oluşturmuş pikap kolunu aşağıya doğru bastıran üç hayalet duruyordu!

Çizik şu an iyileşiyor. Plağı bir kasete kaydettik; albümdeki çizikten dolayı atlama seslerini duyabilirsiniz. Teyp bandındaki ses de iyileşiyor! Artık hiç atlamıyor, ayrıca sesi pürüzsüz ve müziğin eski hâlinde hiçbir kayıp yok. Acaba bu tür bir deneyim geçirmiş olan başka insanlar var mı? ■

*Sam Knitzer, Kansas / ABD
Internet'teki Paranormal Fenomenler
sayfasından çeviren: Hamide Gökpınar*

HASTA BAŞINDA YALAN

İNSAN topluluklarının doğruluk üzerine kurulmuş olduğu bir gerçektir, çünkü yalan karşılıklı güveni ve emniyeti bozar, insanca bağları da gevşetir. Ama bu basit gerçek asıl önemini sonuna kadar düşünülünce kazanır. Güvenin ancak istisnasız doğruluğa dayandığını iyice bilmek gerekir. Bir kimsenin istisna yaptığını bilirsem, onun beni korumak için mi, yoksa başka bir hesapla mı yalan söylediğini kestiremem. Sonra istisnalar birbiri arkasından sökün eder ve bir prensip hâlini alabilir. Bu yüzden hastaya bile yalan söylemek doğru değildir. Bir hasta kendisine iyileşebilmesi için yalan söylenmesi gerektiğini hissederse sonsuz bir huzursuzluk duyar. Üstelik kendisinin yabancı olduğu birtakım bilgilerin yaşayıp yaşayamamasına tesir edeceğini bildiği için doğruluğa daha çok muhtaçtır.

Bir hasta etrafındakilere tamamıyla güveneceği yerde, yatağa yattığı andan itibaren kendisine yalan söyleneceğini, her şeyin saklanacağını düşünürse, bu yalanın sağlık bakımından ne faydası olabilir? Elbette ki hiç kimse bildiklerini sorulmadan söylemek zorunda değildir. Elbette ki bir doktor da hastasının rahatını kaçıracak bir şeyi sırası gelmeden söylememelidir. Çünkü bir doktorun teşhisinde yanlış olduğu zamanlar da pek çoktur! Doktorun hasta başında sesli düşünmesi doğru değildir. Ama bir şey sorulursa doğruyu söylemelidir. Hastaya yalan söylemeyi doğru bulmak demek yalanı başka sahalarda da kabul etmek demektir. Bu, insanın kendi kendisini aldatmasına, sinirlerini bozan, işine gelmeyen şeyleri görmeden geçmesine de yol açabilir.

Ünlü Amerikan doktorlarından Dr. Cabot "Hasta Başında Yalan" başlıklı bir yazısında şöyle der: "Üniversitedeki profesörlerim hastayı korumak için yalandan çekinmeden faydalanmamı tavsiye ettiler. Yirmi yıllık tecrübelerim ise bunun tamamıyla aksini öğretti. "Yalanın ömrü az olur" sözünün hastalar için de söylenebileceğini tecrübelerimle gördüm. Sağlığı bakımından hayal kırıklığına uğrayan bir hasta, doktoruna olan güvenini hemen kaybeder."

Hastaya hakikati olduğu gibi söyleyen bir doktor ise, onun moralinin kuvvetlendiğini, öğrendiği şeyden doğan şoku yenebildiğini görecektir.

Çok zaman "Sıkışık durumda söylenen yalan meşrudur" derler. Hayatı çok iyi tanıyan birisi buna şöyle cevap verir: "Yalan söyledikçe insan daima sıkışık durumdadır." Bir yalan uydurmak için sarf edilen kuvveti, gerçeği iyi bir şekilde anlatmak için kullanmak insanı hiçbir zaman pişman etmez.

Hayatın gerçekliğine karşı zayıf oluşumuz yine bugünün psikolojisiyle ilgilidir. Bugün birçok çevreler üstün hayat görüşünü kaybetmiştir. Bu yüzden hayatın karanlık taraflarıyla baş edemezler, güçlükleri beraberce yenmek için birbirlerine güvenemezler, bunun için de hakikatleri mümkün olduğu kadar gizlemeye çalışırlar.

Başkalarına oyun oynamaya, hakikati gizlemeye hiçbir zaman hakkımız yoktur. Çünkü bir insanın kendini düzeltmesi, yetiştirmesi, kuvvetlendirmesi için hakikati bilmesi gerekir. Yaşamının gayesi hoş gitmeyen şeylerden kaçmak değil, tersine hoş gitmeyen şeyleri altetmektir. Bunun için insanlara bir işi, bir meseleyi açıkça anlatmaktan daha büyük iyilik olmaz. Bir şeyi saklayarak iyilik ettiğimizi sandığımız insan saklanan şeyi olmayacak bir zamanda öğrenerek daha çok ayarlar, üzüntüsünü önleyici yahut hafifletici tedbirler alabilir. Bu bakımdan bir insanı karanlıkta bırakmamak, her şeyi açıkça anlatmak en doğru harekettir. Ölecek bir hastaya durumunu iyi göstermek ve arkasında kalacaklarla konuşmasını, vaziyet etmesini, vedalaşmasını önlemek de yanlıştır. Tecrübeyle görülmüştür ki, durumlarının fenalığını öğrenmek en zayıf insanların bile ruhuna bir cesaret ve asalet verir. Ölüm kalım savaşında daha güçlü olurlar. Bu bakımdan hakikati saklamaya asla hakkımız yoktur.

Açık sözlülük hiçbir şekilde merhametsizlik mânâsına gelmez. Bazı kimseler açık sözlülüğü kalp kırmanın sembolü olarak kabul etmek isterler. Bu yanlıştır, doğruluk olan yerde sevgi de çoktur. Sevgi hakikati zayıflatmamalı, tersine insanları daha çok kuvvetlendirmelidir. ■

F.W. FOERSTER

"UFO'ların Gerçekten Var Olduğuna Neden İnanıyorum?"

Nick POPE

(Geçen Sayıdan Devam)

ONDAN sonra Yorkshire'dan, İHK (İngiltere Hava Kuvvetleri) Flyingdales Grubu bazı şeylerle çıkageldi. Rusya'ya ait Cosmos 2238 roketinin enkazının o gece dünya atmosferine girmiş ve İngiltere'den görülmüş olabileceği belirtiliyordu. Bu şu demekti; şüphecilerin söylediği, geleneksel düşünce tarzı yeniden üstünlük kazanmıştı. **Fakat, o gece olan şey, elbette bu değildi.**

Uzay boşluğuna yeniden giren bir enkazın, bir meteor gibi tamamen yanması ve sadece saniyelerle süren bir müddet ateşli bir kuyruk oluşturması gerekiyordu. Bu ise Shropshire'da beş dakika süren gözlemi ya da hem Shropshire'da hem Rugeley'de duyulan alçak sesli vızıltıyı ve de Haverfordwest kıyısı yakınlarında aşağı seviyelerde görülen uçan cismi açıklayamıyordu. Çünkü enkaz, İngiltere yakınlarında hiçbir yere düşmemişti. Ayrıca, enkazın en küçük bir parçasının dahi havada asılı kalmasını da açıklayamazdı çünkü parça, yerçekiminin zorladığı bir hızla yere düşmeliydi. Daha önce benzeri yapılmamış bir adım attım ve birtakım radar kasetlerinin kopyalanarak bana gönderilmesini emrettim. Sonuçlar beni hayal kırıklığına uğratmıştı. Radar görüntüleri gece boyu, sabah ışığındaki hayaletler gibi tedricen değişip gözden kayboluyordu. İHK radar savunma uzmanları bunu, yeterince basmakalıp bir biçimde açıkladılar. Onların söylediğine göre esas karışıklık şuydu: Belirli bir radar başlığı etrafındaki uzun ağaçlar arada bir radar tarafından saptanmıştı.

Fakat gözlemler çok sayıdaydı ve tanıklardan gelen ihbarlar, görmemezden gelinmeyecek kadar güvenilirildi. 30 ve 31 Mart 1993 ge-

SON ZAMANLARDA GÖZLEMLENENLER: Bir İHK merkezinde nöbet tutan askeri personel, bir UFO olduğuna inandıkları şeyi ve Mart '93 ayı içerisinde İngiltere'nin doğusundan yaşanan ihbarları görünce şaşır kaldılar. Yapılan açıklamalar, bildiğimiz araba tekerleğinin ortasındaki metal jantların şeklinden çok köşeli bir kapağı tarif ediyordu. Ayrıca bir jumbo jet kadar geniş ve hızlılar; düzensiz bir uçuş yolu izliyorlar; önce yeri tarıyor ardından birdenbire gürültüyle dikine yükseliyorlar.

celerinde İngiltere semalarında zikzak hareketleri yapan şey her ne ise, kırıklarımızı derinliğine araştırmış ve arabalarımızla yarışmış ama radar tarafından saptanamamıştı.

Haftalar boyu süren, bir açıklama bulma arayışına girdim fakat bilinen bütün o yollar

beni hiçbir yere ulaştıramadı. O nesne, her ne ise, gelmiş ve gitmişti. Şimdi sıra, tüm problemi "yukarıya" taşımaya gelmişti. Açıkçası, şeflerin dinleyebilecekleri konusunda fazla ümitli değildim.

30-31 Mart'taki gözlemlerle ilgili bir raporu özenli olarak düzenledim ve bölüm başkanıma gönderdim. Kastı olarak, önyargıları harekete geçirmemek için etkili bir sözcük olan "UFO"yu kullanmaktan kaçındım ve onun yerine "bağlantısı belirlenmemiş hedef" ve "bilinmeyen (zeki) cisim" terimlerini yeğledim. Hükümet bürokrasileri bazen, bu gibi şeylerin uğrunda anlaşılmaz bir dil icat ettikleri için suçlanırlar ancak burada, bunun gerekli olduğunu hissettim ve başarılı da oldum. Rapor, Hava Kurmay Asistan Şefi'nin kendisine ulaşana kadar komuta zincirini tırmandı.

Raporumu dikkate aldı çünkü, yapabileceği çok az şey vardı. Böylece, resmî bulgular(ım) okundu: **"(zeki) cismin türü: bilinmiyor; (zeki) cismin kökeni: bilinmiyor; (cismin) içinde bulunanları sevk eden: bilinmiyor."** Ve resmî rapor dökümünün hiçbir yerinde görünmemesine rağmen ben eklemeliydim: **"Sonuç: Tatmin edici değil."**

30-31 Mart gözlemleri, kendi özel çalışmamda bana belirli değişiklikler yapma imkânı verdi. UFO'ların "savunma ile ilgili öneme sahip" olmadığı konusundaki kabule artık katılmıyorum. Anladım ki; bazı meslektaşlarım, UFO'ların ancak lazer "ışınlarını şehirlerimize yönelttiklerinde" savunma ile ilgili öneme sahip olabileceklerini düşünmekte. Fakat bu üçgen formasyonu oluşturan alelâde hiçbir zeki cisim, savunma ile ilgili bir önem taşıyor olamazdı. **Radarımız izini bulamadı, jetlerimiz onu yakalayamadı. Hepimiz Tanrı'ya şükretmeliyiz çünkü o nesne, her ne idiye, normal değildi.**

MEMURLAR ALAY EDİLMEK İÇİN SESSİZ KALİYORLAR

Bakanlık, 1959 yılında kayıtları tutmaya başladığından beri, kamu ihbarlarından bize

8.890 adet UFO gözlemi ulaştı. Her biri, UFO Masası Memuru tarafından tetkik edildi ve cevaplandırıldı. Bu, benim 1991 yılından başlayarak, üç yıl boyunca yaptığım işti.

Aldığım ihbarların birçoğu yanlış yorumlamalar veya pek çok ışık oyunu gibi izahlarla açıklanıyordu. Fakat oradaki tecrübem beni, Tanımlanamayan Uçan Cisimlerin (UFO) bir gerçek ve bir anlamda tehditkâr bir fenomen olduğuna ikna etti.

Bu sonucu, uzman gözlemciler de onayladılar. Bakanlığın kendisi, yakını ve çevresi şüp-

"(zeki) cismin türü: bilinmiyor; (zeki) cismin kökeni: bilinmiyor; (cismin) içinde bulunanları sevk eden: bilinmiyor." Ve resmî rapor dökümünün hiçbir yerinde görünmemesine rağmen ben eklemeliydim: "Sonuç: Tatmin edici değil."

heciydi; ancak bu durum askerî güçler, özellikle İHK için geçerli değildi. En azından UFO'lar hakkında, "ciddî olmadıkları" tarzında ifade kullanmalarını beklerdim. Bunu yapmadılar. Tersine, bağlantı kurduklarımınla beraber personelin çoğu hayret edilecek bir şekilde, "açık fikirli" insanlardı. Eğer UFO'lar düşmanca bir harekete girişirlerse, onlarla yüz yüze gelecek olanlar, İHK'nin savaşçıları olacaktır.

Sivil Havacılık Yetkilileri de yakın zamanlardaki tüm kayıpları, ticarî pilotlarından gemi seyir defterine kaydetmelerini istiyorlar. Bu pilotların bir kısmı, karşılaştıklarını düşününce, bunların UFO'lardan başka metotlarla izah edilemeyeceğine ikna oldular. Eski ve yeni İHK pilotları, gün içinde ve geceleyin, gökyüzünde açıklayamadıkları şeylere şahit olduklarını itiraf ettiler. Konuştuğum ikisi, İHK merkezlerinde istasyon komutanıydılar. Böyle insanlar, etkileyici şahitlerdir. Tanıma usulleri hakkında eğitilmişlerdi ve onlara çeşitli kaynaklardan gelen ihbarlar, ciddiye alınacak değerdedir.

Fakat yazık ki, resmî bir temele dayanan bunun gibi raporlar hemen hemen mevcut değil. Alaya alınma korkusu, onlar için muhtemelen en yıldırıcı sebep ve halk içinde bulunan diğer tanıklar da aynı durumdadır.■

**11 Mayıs 1996 Daily Mail'den
Çeviren: Hamide Gökpınar**

YENİ ÇAĞ ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

Richard Bryant JEFFRIES

NEW AGE / Yeni Çağ teriminin gerçekten neyi ifade ettiği konusunda yanılgılar ve farklılıklar olduğu, günümüzde iyice ortaya çıkmıştır. Herkesin kendi tecrübesi sonucunda kazandığı bir idrak vardır. Başkasının farklı düşünmesine çaba harcamak amacıyla değil de, ilk kez "New Age"le temas edenlere yardımcı olacak alternatif bakış açıları önermek üzere kendi görüşlerimi bu makalede sizinle paylaşmak istiyorum.

"New Age"nin merkezi olan bazı anahtar sözcükleri izninizle size sunayım:

- Ruhsallık
- İyiniyet
- Bütünlük
- Sorumluluk
- Toplum

Bana göre, yukarıdakilerden herhangi birine doğru bir eğilim gözlemlediğimizde, New Age yönünde gerçekleşme olduğunu anlarız. Şimdi siz, bunların yeni fikirler olmadığını, binlerce değilse bile muhtemelen yüzlerce asırdır bilindiğini düşünebilirsiniz. Bu doğrudur ve akılda tutulacak bir noktadır. New Age, gerçekten de yeni değildir. Aslında New Age, şimdilerde, bütün insanlık seviyesinde yaratma fırsatımızın olduğu ve geçmişte kendisini bireyler ve topluluklarda ifade etmiş olan gizli eğilimin bir ifadesidir. New Age'in "yeni" görünüşü budur.

Birisi New Age derse, ilk önce ne düşünüyorsunuz? Batı'da ilk akla gelen, genelde Tamamlayıcı Tıptır. Sonra meditasyon, alternatif yaşam biçimleri, kişisel gelişme. Bu isimler altında New Age, bazılarının çekildiğini, bazılarının da itildiğini hissettiğim çok farklı insan ve fikirleri kendisine çekmiştir.

New Age sadece şifa, kristaller, astroloji

ve meditasyon değildir. New Age, başkalarına, pratik ve dünyasal biçimde ilgi göstermeyle de çok ilgilidir. Toplumsal organizasyonlar ve destek ağları vasıtasıyla uluslararası yardım kuruluşlarının küresel hizmeti, bu hareketin bir parçasıdır ve günlük tecrübeye, dünyadaki hakiki kritik noktaları da temsil etmektedir. İnsan hakları, toplumsal kaynaşma, çevresel ilgi, sağlık ya da eğitim alanlarında, yukarıda özetlenen anahtar niteliklere karşılık veren ya da onları ifade eden bireyler ve gruplar buluruz.

Yeni bir fikir, düşünce ekolü ya da bazı alanlarda öncü konularla ilk kez temas ettiğimde yukarıdaki beş anahtar sözcüğe döner ve kendi kendime şunları sorarım:

- İyiniyet ruhunu tecrübe ediyor muyum?
- Başkaları üzerinde kendini ifade eden ve cesaretlenen sorumluluk hâlini buluyor muyum?
- Bütünlüğü dikkate alıyor muyum?
- Grup ve topluma önem veriyor muyum?
- Ruhsal çekirdeği hissediyor muyum? (Gerçek olarak ya da değil.)

NEW AGE PAZARINDA GERÇEĞİ ARAMA

New Age, Batı'da bugün bir pazardır. Bu nedenle bazı alanlarda rekabet eğilimi vardır; şayet şunu satın alır ya da şunu yapar veya bir gruba katılırsa, her türlü ruhsal ya da maddi iyilik sözleri insanlara verilmektedir. Hayatın daha derin anlamını ümitsizce ararken, verdikleri sözler onlara hayran olmamıza neden olmaktadır. Farklı düşüncelere gerçekten ihtiyaç var. Bazıları sezgine güven diyor, kabul ediyorum, fakat kaç kişi sezgisini geliştirmişti? Birçok insanda kişisel duygular sezgiyle birleşmiştir. Bana göre sezginin, tam ruhsal bir derinliği vardır ve yanılmaz. Kişisel hisler ve içten gelen tepkiler bazı zamanlar doğru olabilir, fakat onlar sezgisel hâlin ince seviyedeki tahrikçisi değildir. ➤

ler. Bu yüzden, sezgiye güvenmediğim yerlerde, sorunun ve yukarıda listelenen anahtar sözcüklerin ışığında ne sunulduğunu düşünmek üzere şuurlu zihnimi kullanırım.

RUHSAL YOL

Ruhsal yol aradığımızda bize, zamanı gelince aradığımızı bulacağımız söylenir. Bu, birisiyle karşılaşma, bir kitap veya yolunuzu aydınlatacak başka bir deney olabilir. Tecrübenizi, göz diktığınız en yükseğiyle kıyaslayın. Onunla uyumlu mu, değil mi? Eğer uyumluysa, bir bilim adamının hipotezini denemesi gibi siz de onu deneyin. Sizin için uygunsa, onu kucaklayın. Fakat her zaman soru sorun. Sanki o konunun yetkilisiymiş gibi başkasının görüşünü hemen almayın. Gerçek, başkasına verilemez. **Gerçeği, her birimiz kendimiz bulmalı ve kabul edilebilir olanı yaşamlarımızda işlemeliyiz.** Bazı şeylerin, "kanallaştığı" için gerçek olarak kabul edilebileceği anlamına gelmediğini unutmayın.

Ruhsal yolda yürümeye kendimizi vakfetmenin ilk etkilerinden birisi, ruhsal gücümüzü uyandırmadaki karşılaştığımız güçlüktür. Sanki içimizdeki her şey bizim ilerlememizi engelliyor gibidir. Ruhsal yolda yürüme, her zaman güzelliklerle ve ışıkla dolu değildir. Çok zorlu bir iştir ve daha önce iyice diplere gitmiş içsel kuvveti-

mizin derinliklerine bizi çektirecek sabır ve bağlanmayı içap ettirir.

SONUÇ

Her birimizin içinde; günlük yaşamda iş başında olan nefsanîyet ve ayrılık hissini üstüne çıkan ruhsal kendimiz, can'ımız olduğuna inanıyorum. New Age, şuurluluğumuza açmak üzeredir. Can tabiatımızı ifade eden yolları, yani temel insan şefkatimizin ve başkalarıyla ilgilenmemizin pratik ve zeki ifade hâline geldiği yolları da New Age bulmak üzeredir. Uygulanabilirlik üzerinde önemle durmak istiyorum. Ortaya çıkan hizmet arzusunun uygulanabilir bir şekilde ifadesini bulması ve iyilik için etki etmesii önemlidir.

Sonuçta, New Age'in çağrısını yanıtlamak için başkalarını en iyi şekilde nasıl cesaretlendiririz? Çok kolay: **ÖRNEKLE. İnsanlara en çok etki eden şey, nasıl olduğumuz, kendimizi ve yaşadığımız değerleri nasıl ifade ettiğimizdir.**

Sizin örneğiniz, kendi içsel, ruhsal benliklerini arayanlara ve onların hizmet alanına ilham versin. Temelde, iki, bir'dir. Çünkü ruha giden yol hizmetten geçer. Hizmet de, hayatın ya da can'ın doğal ifadesidir. ■

Kaynak: New Humanity, Ekim/Kasım 1994

"Hayat sizler için iki ana esası ihtiva eder: Birincisi itimat, ikincisi sevgidir. Bunların yokluğu, korku, kötülük ve her türlü menfilik ve geriliktir. İtimadı, nefsinizden başlayarak, en üstün bildiğiniz kudrete kadar, her şeyde aynı derecede muktedir olmak şeklinde anlayacaksınız. Sevginizle, her şeyde büyük bir muhabbeti, kaynaşmayı, hakiki sempaticasyonu sağlayacaksınız. Zümrelerin birbirlerinden korkusu, güvensizlik ve sevgisizlikten hâsıl olur. Birbirlerinin hâl ve harekâtından emin olan zümreler, birbirlerine karşı sevgi içerisindedirler. Sevemeyişinin sebebi güvensizliktir. Güvensizlik duymanızın sebebi, bilgisizliğiniz ve nefsinizdir. Nefsinizi ve bilgisizliğinizi anlayınız, şuurlandırınız ve güveniniz."

Sadıklar Planı "Ruhsal Tebligler"

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 103

21.4.1967

İnsanlardaki Durağanlığı Gidermek

“Şimdi, tekâmül etmekte olan varlıkların ruhî tesir ihtiyacı ile, siklusun görüp ve gözeticisi olan Mekanizma'nın nüfuz ettirdiği, içine nüfuz ettirdiği tesirleri arasında, bazen ve hatta çoğu zaman pek büyük kemiyet farkları olur. Bu seviye farklarının dengelenmesi, insan ruhunda büyük bir değişikliğin olmasını icap ettirir. Bu değişiklik, zoraki, empoze edilmiş bir aksiyon hareketi ile meydana getirilir. Yani, enkarne ruhlar, içinde buldukları durumun dışına kendiliklerinden çıkamazlar. Bu cehdi göstermekte zayıf kalırlar. İşte bu yüzden, kendilerindeki bu tesir ihtiyacı ile Mekanizma'nın onlar üzerine indirmiş olduğu tesir arasında oldukça farklı olan seviye, enkarnelerin aleyhine olarak bozulur. Bu, çok basit olarak, birleşik kaplardaki suya benzer. Nasıl ki, U tarzında borunun bir gözünden dökülen su, diğer gözünde de aynı seviyeyi bulursa, Mekanizma'nın insanlara sindirmeye çalıştığı tesirler(in) de insan ruhunda aynı seviyeyi bulması gerekir. Bulduğu zaman, siklus tamamlanmıştır. Buluncaya kadar geçen devre ise, işte meşakkatli ve ıstıraplı ve bin bir mücadeleli tekâmülün bir safhasıdır.

Tabiat hadiseleri, insandaki bu ataleti, kendisine verilmeye çalışılan bu tesiri almakta gösterdiği tembelliği, kabiliyetsizliği ve kalitesizliği giderecek tertiptedir.”

SÖZLÜK

Kemiyet: Nicelik

Atalet: Durağanlık

Cehit: Çaba

SEVGİ ADINA

Elvan ÖGÜT

SU dünya gezegeni üzerindeki hayatımız ve hayatlarımız boyunca, bizim için en değerli şey nedir, diye düşündüğümüz zaman, en ağır basan şeyin -eğer tamamen dünya hayatıyla eşkoşmanın sonucunda maddeye tapar hâle gelip, katılaşıp- SEVGİ olduğunu görüyoruz.

Hep sevgi adına şiirler yazılır, şarkılara, filmlere konu olur sevgi; bir yandan sevgi adına cinayetler işlenir, kalpler kırılır.

Bütün bunlar nasıl oluyor da sevgi kisvesi altında değerlendirilebilir? *Sevgi kisvesi altında sevgisizliği yaşadığımızı görmezden geliyoruz.* Bu oldukça düşündürücü...

Sevgi adına kalp kırılır, insan öldürülür mü? O hâlde, bunu bize yaptıran sevgi olamaz. Böyle düşünebiliyoruz, çünkü gerçekten sevginin ne olduğunu bilmiyoruz. Daha Gerçek Sevgi ile tanışmadık.

O yüce enerjiyi henüz bünyelerimizden geçirebilecek bir durumda değiliz. Bedenlerimiz o enerjiyi kaldıracak seviyede değil. Çünkü bizler beden sahibi ruhsal varlıklar olarak, bedenli olmamızın sonucu olarak çok dirençliyiz. Sevgi enerjisini itiyoruz. Dolayısıyla kendi karşımızda olan her şeyi de itmek eğilimleri gösteriyoruz.

Bütün bunları bize yaptıran, madde ile eşkoşmanın sonucunda giderek katılaştık, maddeleşen katı anlayışlardır.

Oysa tüm dünya insanlığı olarak sevgiye ne kadar çok ihtiyacımız var. Sevgisizliğimiz, âdeta giderek bünyemizi saran bir hastalığa

dönüştü. Sevemiyoruz çünkü birbirimize güvenemez durumdayız ve bunun sonucu olarak da birbirlerimizle kurduğumuz ortak alanlar çok zayıf oluyor ve iletişim de çok yüzeysel ve kabukta kurulan iletişim oluyor, yani öze ulaşmıyoruz. Salgın bir hastalık gibi sürekli birbirlerimizden giderek daha fazla uzaklaşıyoruz. Ta ki 'dur' diyeceğimiz zamana kadar da bu uzaklaşma ve sevgisizlik süreci.

Fakat bu durum nereye kadar sürecek diye, için için hepimiz merak ediyoruz. Elbette sonsuza dek böyle sürmeyecek fakat bunun için de hepimize büyük vazifeler düşüyor... **Sadıklar Planı tebliğlerinde de belirtildiği gibi sevgiye giden yol nefsimizi ve bilgisizliğimizi anlamaya çalışmamız, şuurlanmamız ve güvenmemizden geçmektedir.**

"Hayat sizler için iki ana esası ihtiva eder: Birincisi itimat, ikincisi sevgidir. Bunların yokluğu, korku, kötülük ve her türlü menfilik ve geriliktir. İtimadi, nefsinizden başlayarak, en üstün bildiğiniz kudrete kadar, her şeyde aynı derecede muktedir ol-

mak şeklinde anlayacaksınız. Sevginizle, her şeyde büyük bir muhabbeti, kaynaşmayı, hakiki sempatisasyonu sağlayacaksınız. Zümrelerin birbirinden korkusu, güvensizlik ve sevgisizlikten hâsıl olur. Birbirlerinin hâl ve harekâtından emin olan zümreler, birbirlerine karşı sevgi içerisindedirler. Sevemeyişinizin sebebi güvensizliktir. Güvensizlik duymanızın sebebi, bilgisizliğiniz ve nefsinizdir. Nefsinizi ve bilgisizliğinizi anlayınız, şuurlandırınız ve güveniniz. Sizden itikat ve iman istenmiyor. Siz, bilginiz ve faaliyetinizle güven doğuracak, güvenderecek ve güveneceksiniz. Devrenizin icabı budur." ■

Psşik DEDEKTİFLER

VERMEER'İN "The Guitar Player" isimli 2 milyon sterlin değerindeki tablosu IRA tarafından çalındığında, İngiltere'nin en tanınmış ve başarılı psşik dedektiflerinden biri olan Nella Jones olayla ilgili ipuçlarını hissetmişti. Hiç tereddüt etmeden, polisleri göle atılmış bir alarm mekanizmasına ve resmin çerçevesine götürmüştü. Sonradan resmin bir mezarlıkta ortaya çıkacağını hissetmişti ve öyle oldu.

Dedektif Bayes "Bunun sadece iki cevabi olabilir" demişti. "O ya soyguna katılmıştı ya da gerçekten psşik yetenekleri vardı." Nella Jones o kadar başarılı ve etkileyici olmuştu ki polis onu nerdeyse suçla teşebbüs ettiği gerekçesiyle tutuklayacaktı. Sonradan, onun suç ortaklığı yapmadığını hiç şüphesiz bir şekilde belirlediler.

Dedektif Neil Prat ve dedektif Bayes, ITV televizyonunun "Garip ama Gerçek" adlı programında, Nella Jones'un polis kuvvetlerine yardımcı olduğunu kamuoyu önünde doğrulamışlardır. Nella, Metropolitan polisinin kendisini "defalarca" yardıma çağırdığını belirtmektedir.

Nella Jones'un daha önceden de birçok başarıları vardı. Tahminen en ünlü olanı, Yorkshire katilini belirlemiş olduğu vakadır. Çeşitli kereler, bir Yorkshire Post gazetesi muhabiri olan Shirley Davenport'la konuşmuştu. Bu hikâye gazetede yayımlanmamıştı ama Peter Sutcliffe'in tutuklanmasından sonra Shirley Davenport, Nella Jones'un durugörü vizyonlarının gerçek katile uyduğunun farkına vardı. Notlarını saklamıştı ve bunları tekrar gözden geçirebilmişti. Tutuklamadan 16 ay önce, Nella Jones caninin Peter isminde bir kamyon şoförü olduğunu ve şoför mahallinin kenarında "C" harfiyle başlayan bir isim gördüğü söylemişti. Aynı zamanda onun Bradford'ta kaldığı sokakta 6 numaralı büyük bir evde yaşadığını belirtmiştir. Ev, ön kapıya doğru giden merdivenleri olan dövmeye demirli bir kapının arkasındaydı ve yo-

lun üstünde asılı gibi durmaktaydı. Bu adam başka suçlar da işlemişti. Onaylanmamış diğer kehanetler olmasına rağmen, Peter Sutcliffe'e uyan bütün bu belirlemeler Shirley Davenport'un "Bu, yaşadığım en esrarengiz deneyimdi." demesi için yeterliydi. Bu, olasılık ve tahmin çalışmalarının sağlayacağına çok ötesinde bir şeydi.

1977'de New York'lu dedektif Rodney Roncoglio, "Sam'in oğlu" olarak bilinen katilin kimliğini belirlemek için, Dr. Karlis Osis isimli bir parapsikolog ve onun takımıyla birlikte çalıştı. Kendilerine polis tarafından çok sınırlı bir yardımda bulunuldu ve resmî olarak onaylanmadılar. Kanadalı Tony Marmereo isimli psşik süjelerden biri telefonda, Dr. Osis'e katili yakalatacak kadar net olmamakla beraber, birçok bilgi vermişti ve bu bilgilerin Davit Barkovitz'in yakalanmasından sonra oldukça düşündürücü ayrıntılar içerdiği ortaya çıktı. Meselâ Marmereo, katilin bir postacı olduğuna inandığını söylemişti; katilin çalışmış olduğu yer olduğunu sandığı bir noktayı haritada göstermişti. 366 XLA plâkalı yeşil bir Ford kullandığını rapor etmişti. Davit Barkowitz bir postacıydı. Çalıştığı postane haritada işaretlenen yere yakındı (ama çok çok yakın değil). Krem rengi (burada krem rengi yerine yeşil duyulmuş olabilir, telefonda verilen bilgiler sırasında İngilizcede yeşil anlamına gelen "green" kelimesi ile krem rengi anlamına gelen "cream" kelimesinin okunuşları karıştırılmış olabilir) 561XLB plakalı bir Ford'u vardı. Roncoglio sürücü ve aracıyla ilgili olarak bildirilen bu şeylerin eğitimli bir polisi, batıl inançlı bir hâle getirebilecek seviyede olduğunu düşünmüştü.

Birçok psşik süje işlenen suçların vizyonunu görmüştür ama bunlardan çok azı bu vizyonlarla ünlü olmuştur. En ünlü iki psşik dedektif de Hollandalıdır. Diğer başarılarının yanı sıra, ikisi de kaybolan insanlara yardım ede-

bilmişlerdi.

Daha çocukken psikik yeteneklere sahip bir insan olan **Gerald Croiset**, bir saat tamircisine ait olan cetveli tuttuğu zaman bazı imajların farkına varmıştı; saat tamircisinin yaşamının vizyonları, gözünün önünden geçmişti.

Bir parapsikolog olan Willem Tenhaeff, Croiset 36 yaşındayken onunla tanışmış ve bu Hollandalı medyomu ve onun güçlerini araştırmak için yıllarını harcamıştı. Croiset yardım ettiği insanların kendisine para ödemesini reddetmiştir ama kendisinden Tenhaeff'e rapor göndermelerini istemişti. Hollanda polisi İngiliz ve Amerikalı meslektaşlarına göre psikik hükümlere daha açıktır ve sık sık Croiset'i yardıma çağır-mışlardır.

Daha çocukken psikik yeteneklere sahip bir insan olan Gerald Croiset, bir saat tamircisine ait olan cetveli tuttuğu zaman bazı imajların farkına varmıştı; saat tamircisinin yaşamının vizyonları, gözünün önünden geçmişti.

Croiset Amerika'daki insanlara telefon-dan yardım edebilmiştir. New York'ta dört ya-şında öldürülen kızın cesedinin bulunmasında ve katilinin yakalanmasında yardımcı olmuştur. Bir hadisede kendisine Kansas'tan edilen tele-fon üzerine, Profesör Walter E. Sandelius'a kay-bolan kızının 6 günde geri döneceğini söylemiş ve kızın hareketlerini kesin olarak tarif edebil-miştir. Kız gerçekten de geri döndü.

1967'de Patricia McAdam kendisini İskoç-ya'daki evine götürmeyi teklif eden kamyon şo-förünün teklifini kabul ettikten sonra kaybol-muştu. 1970'de bir gazeteci olan Frank Ryan, olayla ilgili olarak Croiset'le konuşmuştu. Croi-set, Ryan'a kızın öldüğünü söyledi ve olayın çevresini tarif etmişti.

Croiset, Ryan'a kızın cesedinin nerede bu-lunacağını tarif etti ve kamyonun bir kısmını enkaz hâlinde bir el arabasına yaslanmış şekilde bulabileceğini anlattı. Croiset'nin tarif ettiği çevre ve bir el arabasının yaslandığı enkaz hâ-lindeki kamyon bulunmuştu. Detaylar tam doğ-ru olarak sıradışı bir şekilde tarif edilmişti. Ama kızın cesedi asla bulunamamıştı.

Dedektif unvanıyla ünlenen ikinci Hollan-

dalı ise **Peter Hurkos**'tur. Hurkos küçükken psi-şik yeteneklere sahip değildi ama bir merdiven-den düşüp beyin sarsıntısı geçirdikten sonra güçleri aniden ortaya çıkıverdi. Hastaneden çık-madan önce bazı çalışanları ve hastaları düşün-celeriyle etkilemişti. Croiset gibi Hurkos da kay-bolan insanlar konusunda birçok başarı elde et-miştir.

Hurkos, 1958'de polisin ayrı suçlar zan-nettiği vakaları ilk birleştiren kişiydi. Bir taksi şoförü Miami bölgesinde vurulmuştu ve Hur-kos'tan yardım istenmişti. Ölen adamın taksisi-ne oturmuştu ve polise edindiği izlenimlerini söyleyebilmişti. Katilin uzun boylu, ince ve döv-meli olduğunu söyledi; katilin Detroit'ten geldi-ğini, soyadının Smitty olduğunu ve Key West'te

başka bir cinayet daha işle-diğini söyledi. Polis başka bir cinayetin aynı tabanca-ya uyan kurşunlarla işlendi-ğini keşfetti. Detroit poli-siyle beraber vakayı kont-rol ettikten sonra Charles Smith isimli bir adamı tu-

tukladılar. Tutuklunun, iki cinayeti de işlediği anlaşılmıştı.

Hurkos aynı zamanda Boston Ka-tili vakasında da yer aldı. İlk olarak kendisine zarf içinde bu-lunan fotoğraflar verildi ve o, resimlere bakmadan resimlerin ne olduklarını anlattı. Zarfın içine maksatlı olarak yerleştiril-miş olan yanlış test resimlerini de belirledi. Po-lise cinayetlere çok uyan boğazlamalar hakkın-da detaylı bilgiler verdi. Bu detaylar halk tara-fından bilinmiyordu. Kurbanları ve onların nasıl öldüklerini tarif edebilmişti. Her nasıl oluydu sa boğazlamalardan sorumlu olduğu zannedilen Albert De Salvo'yu (aynı zamanda şizofren) be-lirleyememişti. Hurkos katilin Thomas O'Brien olduğunu (bu onun takma adıdır) onun bir mektubu sayesinde belirlemiş. Belirlemeleri tahminen hatalı olmasına rağmen, onun almış olduğu izlenimler O'Brien'in hayatı, görünüşü, işi ve kısmi eğilimleri hakkında hiç şüphe götür-meyecek türdendi.

Suzanne Padfield psikik yeteneklerinden dolayı parafizik lâboratuarında yıllarca testten

geçirilmiştir. Telepati, psikometri ve psikokinezi yetenekleriyle, laboratuvarın yöneticisi olan Benson Herbert'i çok etkilemişti. En başarılı sonuçlardan birini; kendisinden Moskova yakınlarında 9 yaşında birini bulması için yardım istediğinde almıştı.

Suzanne Padfield'e bir fotoğraf ve kızın bazı el yazıları gönderilmişti. Suzanne bunları aldıktan sonra vizyonları hızlıca akmaya başlamıştı. Kızı paten sahasında iri bir adamla konuşurken, sonra adamın evine yürürken görmüştü. Adamın kızı boğazladığı, vücudunun içine mavi bir şey akıttığını ve sonra kızın vücudunu nehire attığını görmüş. Suzanne bu bilgiyi, katilin iyi bir tarifile birlikte Rus parapsikolog Victor Adamenko'ya ilettiler.

Polis birçok şüpheliyle görüşme yaptı. Bunlardan biri Suzanne'in tarifine uyuyordu. Polis onunla tekrar görüşme yaptı ve bu kadar detaylı açıklamalarla onun karşısında durunca o da suçunu itiraf etti.

• Ruhsal Aktüalite •

GARİP BİR ÖYD

UMARIM bu e-mail elinize ulaşır, çünkü Internet'te yolculuğa ilk defa çıkıyorum ve ilk kez mesaj gönderiyorum. Bu özgün hikâyenin nereye postalanacağını bilmiyorum; çünkü bu bir hayalet hikâyesi ya da bir melek veya kanal olmayla ilgili bir hikâye değil.

Ben yedi yaşlarındayken annem ve onun ailesinin büyüdüğü toprakların üzerinde inşa edilen yeni evimize taşındık.

Duştan yeni çıkmış ve kurulanmayı da yeni bitirmiştik. Ardından iyi görünüp görünmediğimi anlamak için aynada kendime bakmaya karar vermiştim. Gerçekten, sadece nasıl görüldüğüme bakacaktım. Sanki kendi içime bakıyormuş gibi gözlerimin içine dalıp gittim. Gözlerimde bir tünel görmeye başladım -banyoda aynanın önünde olduğumu unutmayın- tünel huni görevi yapmaya başladı, bir tüpün içine seyahat eder gibiydim. Ondan sonra hatırladığım şey ise en inanılmaz duyguydu: tam bir huzur ve mutluluk duygusu. Bu duyguyu sadece öle-

Birçok psişik dedektif, psikometriyi, kendilerine bilgi sağlayan izlenimlere giriş yolu olarak kullanmaktadır. Psişik süje, işlenen suçlara veya kayıp insanlara ait eşyaları elleyerek vizyonlar görmekte veya hissetmektedir. Örneğin Croiset kendisine, ailesi Patricia McAdam'ın İncilini gönderdiklerinde, daha çok bilgi elde etmiştir.

Her şeye rağmen psişik dedektifler bütün suç vakalarını çözememektedirler. 1980 ve 1982'de Georgia, Atlanta'da bir çocuğun cinayetini araştıranlar, sözde psişik süjelerden 19.000'in üzerinde mektup almıştır. Polis bu bilgilerin analizini yapmakta oldukça zorlanmıştı. Ama bunların hiç birinin cinayeti çözmeye yardımcı edemeyeceği sonucuna vardı. Tahminen toplum tarafından duyulmuş bir olay, bir şekilde bu tür psişik yeteneklere sahip olduğunu zanneden ama aslında böyle bir kabiliyeti olmayan insanları da ortaya çıkarmaktadır. ■

*World's Greatest Unsolved Mysteries'den
çeviren: Burak ERKER*

ceğim zaman tekrar yaşayacağımı biliyorum. (Bu olaydan sonra ölümden hiç korkmadım.)

Her şey kararmıştı; koyu bir karanlık değil, hemen hemen griydi. Ardından benzer mutluluk hissiyle beraber kendim olmama karar verilmişti ve bunda ben de seçim hakkımı kullanmıştım. Ruhumla buluştuğuma ve ruhumun kendim olma kararını verdiğim için mutluluğuna gerçekten inanıyorum.

Bu hikâye size aptalca gelebilir ancak doğrudur.

Başka birilerinin de bu ve buna benzer bir olay yaşayıp yaşamadığını ve kendi ruhlarıyla karşılaştıklarına inanıp inanmadıklarını merak ediyorum.

Bir dahaki sefere bir şeyler gönderdiğimde, bu, hayaletlerle ilgili olacak.

Hikâyemi okuduğunuz için teşekkür ederim; umarım hoşunuza gitmiştir. ■

*Lee Fitzgerald, Avustralya
(Internet'teki Paranormal Fenomenler
sayfasından alınmıştır.)
Çeviren: Hamide Gökpınar*

GiZEMLi SAyILARI ÇÖZÜMLEMEK

James A. MILLER

GN üretici çivi yazısı tercümanı ve yorumcusu, Pennsylvania Üniversitesinden Harold V. Hilprecht idi ama ne o, ne de kitaplarından herhangi birisi, artık üniversite tarafından listelerde bildirilmektedir. Neden? 8 Temmuz 1996'da kendi kitaplarını basan üniversite yayım bölümü bana müracaat etmişti. Bu müracaat Hilprecht'in değerli kitaplarını belirlemek için bir araştırma yapılabilecek ticarî kitabevleriyle ilgiliydi. Üniversite Hilprecht'in kim olduğunu bile bilmiyor; kendi üniversitelerinin eski devirlerle ilgili en büyük bilgîlerinden biri olduğunu bilmiyorlar.

Zecharia Sitchin, bazı önemli kitaplarında son 150 yılın Mısırolog, Sümerolog ve Asurologları arasında ilişki kurmuş ve kadim halklar tarafından bırakılan kil tabletlerin önemini vurgulamıştır. Sitchin, 12. *Gezegen* (RM'nin notu: Bu kitap, kısa bir süre sonra Ruh ve Madde Yayınları tarafından yayınlanacaktır.) adlı kitabında, Hilprecht'in *Pennsylvania Üniversitesinin Babil Seferi* adlı kitabından söz eder: "(Hilprecht), 'Nippur, Sippar ve Asurbanipal (Ninova'daki) mabetlerin kütüphanelerindeki bütün toplama ve bölme tablolarının 12.960.000 sayısına dayandığı' sonucuna varmıştır. Bu sayıyı ve onun özelliğini analiz ederek bu sayının yalnızca presesyon fenomeniyle bağlantılı olabileceği ve Sümerlilerin 25.920 yıllık Büyük Yıl'ı bildiği sonucuna varmıştır." Bu çivi yazısı metinlerinden çıkarılabilecek çok özel bir sonuca varış tarzıdır. Bununla birlikte, bu, 12.960.000 sayısına dayanmamaktadır ama sonuca varılan rakamlar, olgulardan çıkarılmış ve Hilprecht tarafından bilinmeden ters yüz edilmiştir.

Ama Pleiadias/Anunnaki uzay insanların, uzay olmasa da yine uzayla ilgili ve dünyamızla doğrudan ilgili olan teknolojileri ve geniş bilgileri hakkında birtakım belirlemeler mevcuttur. Anunnakiler bize yerel Dünya "zamanını", Dünyamız ve Güneş arasındaki geometrik bir ilişki olarak vermişler, bu amaçla da zaman için saniyeleri, da-

kikaları ve saatleri kullanmışlardı.

Anunnakiler bize, aynı zamanda, Dünya'nın genişlik ve uzunluk olarak tam ölçüsünü vermişlerdir. Bunun için saniyeler, dakikalar ve dereceleri kullanmışlardır. 360 derece, Dünya'nın ekvatoru çevresinde döndüğü uzunluk mesafesine veya Dünya'nın kendi çevresinde döndüğü mesafeye eşittir. Bunun basit matematikteki anlamı ise şudur: Her derecedeki 60 dakika çarpı 60 saniye çarpı 360 derecenin sonucu 1.296.000'dir.

Aynı zamanda her Zodyak evindeki 2160 yıl çarpı 6 Zodyak evi, 12.960 yıla eşittir. 6 çarpı 60 çarpı 600 çarpı 6.000, "12.960.000" gizemli sayısına sadece sıfırlar eklemektedir. Diğer bir örnek; 25.920 olan her Güneş Yılı çarpı 5 büyük Güneş Yılı 129.600 yıla eşittir. 5'ten 500'e kadar ki, Büyük Güneş Yılı'nın çarpımları gizemli sayıya sadece sıfırlar eklemektedir; 12.960.000'in karekökü 3600'dür ve 3600 Dünya yılı, Nibiru gezegeninin bir yılına eşittir.

Bununla birlikte, bu durum, sayının gerçekte sadece Dünya ve Güneş presesyonu ölçümlerinde kullanıldığı anlamına gelmez. Bu sayı, aynı zamanda, kadim astronomların atalarının kesin uzay yolculuğu için gerekli bilimsel bilgi için de kullanıldığı anlamına gelir ki, onlar bu 12 ve 60 sayısını kendi Altılı sistemlerinde de kullanmışlardır. Bunun yanında 12, Güneş dahil olmak üzere güneş sistemimizdeki kürelerin sayısı olması yanında, karbonun mikrokozmik yapısında da bulunmaktadır. Karbon 12, karbonun temel elementidir ki bu olmaksızın insan hayatı imkânsızdır. Ve bizler, son zamanlarda Karbon 60'ı keşfettik. 12 ve 60 sayıları anlamsız olmaktan veya "sadece sayı" olmaktan çok uzaktır. Kadim astronomlar uzayda özgürce yolculuk edebiliyorlardı, onların doğa ve gözlemlenebilir her şey hakkındaki bilgileri hayatta kalmaları için kesin bir anlama sahipti. Karbon 12 ve Karbon 60, onların bilimsel dikkatinden kaçmış olamaz ve bu sayılar, biz onların gerçek anlamını etrafıca anlayıncaya kadar, mitsel bir biçimde saklanmışlardı. ■

Kadim Astronot Birliği dergisi, Ocak-Şubat 1997 sayısından çeviren: Burak Erker

2314837-2320224

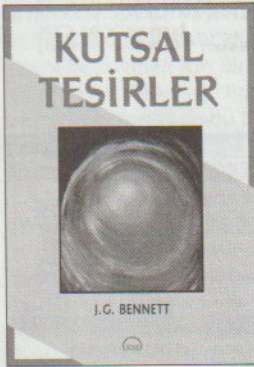
Mar. 4187976

KİTAPLAR ARASINDA

KUTSAL TESİRLER

Kitabın adı / Özgün adı
KUTSAL TESİRLER
SACRED INFLUENCES

Yazan / Çeviren
J.G. BENNETT
Meltem ATAÖY

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi
136 sayfa, 1998

Fiyatı: 850.000 TL.

RUH ve MADDE YAYINLARI
P.K.9 80072 Beyoğlu-İSTANBUL

Bu eserde biraraya toplanmış konuşmalar, Bennett'in, kendisinin kurmuş olduğu Uluslararası Sürekli Eğitim Akademisine devam eden öğrencileriyle, "insan yaşamındaki ruhsal faaliyetlere" dair kendi anlayışını paylaşmak için yaptığı çalışmalarından bazılarıdır.

İnsanda, sahip olduğu aklımdan daha yüksek seviyede bir zekâ potansiyeli vardır. Bu potansiyel faal bir hâle getirildiğinde, insan daha akıllıca davranır. Bennett, bu yüksek zekânın işlevlerini tatmak ya da tanımak için öğrencilerine birçok yol öğretti. Ayrıca, kutsal imajların ve tesirlerin doğasından dolayı onların bizi özgür kılacak ne tür güce ve özelliğe sahip olduğunu da aktarmaya çalıştı. Aktarılanlar, bir aydınlanma sürecinden başka bir şey değildir ve bu süreç tarih boyunca "kendini tanımak ve bilmek" adıyla anılır.

Dünya ve doğa olarak gözlemlediğimiz (mineral, bitki, hayvan, insan) her şey, görünen fizik yapının üzerindeki görünmeyen ruhsal tesirler altında gelişimini sürdürür. Görünmeyen cephe her zaman için görünene yansımakta ve onu kendi süptilitesiyle yıkayıp durmaktadır. Bu yıkınış hem görünen hem görünmeyen oluşumlar için bir gelişim ve yaratım mekanizması hâlinde sonsuz evrenler boyunca sürüp gider.

Bu tesirlere şuurlu veya şuursuz tâbi olmakta olan bizlerin yapacağı şeylerden en önemlisi, bu kutsal tesirlere olanca saflığımızla ve samimiyetimizle yönelmek, dolayısıyla yaratış zincirinde fonksiyoner bir aktarıcı olabilmektir. ■